

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 585 - Σάββατο, 30 Γενάρη 2010

1 ΕΥΡΩ

■ Σαρώνουν τα εργατικά δικαιώματα,
νομοθετώντας ό,τι απαιτούσαν οι
καπιταλιστές

Ο Μίχαλος τώρα δικαιώνεται

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Τα λεφτά των
ανέργων στους
καπιταλιστές

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νέο διατροφικό
σκάνδαλο, αμερικάνικης
προέλευσης

Καρυδέλαιο
μολυσμένο με
ορυκτέλαιο σε
βρώμικα τάνκερ

ΣΕΛΙΔΑ 11

Η κυβέρνηση, αντί να το
βουλά σει, πανηγυρίζει
για το δανεισμό

Πάρτι
βρυκολάκων

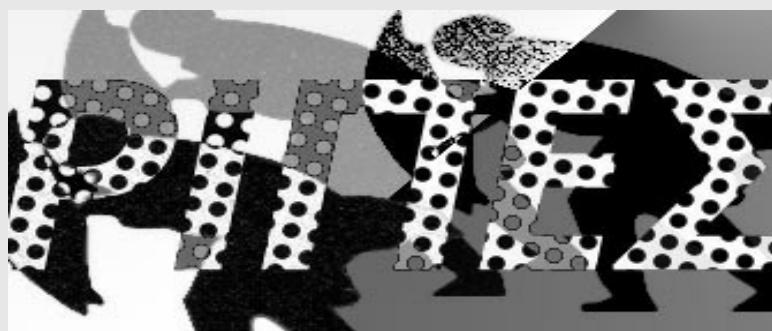
ΣΕΛΙΔΑ 3

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

30/1: Αγγλία: Ημέρα ευγενών γυναικών, Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1948: Δαλοφονία Μαχάτμα Γκάντι 30/1/1923: Πρωτόκολλο Λοζάνης 30/1/1933: Ο Χίτλερ καγκελάριος Γερμανίας 30/1/1988: Συνάντηση Παπανδρέου-Οζάλ (Νταβός) 30/1/1991: Εκτέλεση Χ. Σαρίν (Dev Sol) 30/1/1972: "Bloody Sunday", 14 νεκροί (Ιρλανδία) 30/1/1939: Ο Χίτλερ ζητά εξολόθρευση όλων των εβραίων Ευρώπης 30/1/1965: Καθημερινή 35ετίας δημοσίων υπαλλήλων 30/1/1976: Ο Τζορτζ Μπους 11ος διευθυντής CIA 30/1/1980: Βόμβα στο νέο δικιαστικό μέγαρο (Θεσσαλονίκη) 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία στις τρεις γέφυρες (ΕΛΑ) 31/1: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπαλη («Ιούνις '78») 31/1/1949: Συνέρχεται στο βουνό η 5η ολομέλεια ΚΚΕ (Νίκος Ζαχαριάδης) 31/1/1828: Θάνατος Αλέξανδρου Υψηλάντη 31/1/1606: Αυτοκτονία Gay Falks 31/1/1996: Ελληνουρκική κρίση (Ιμια) 31/1/1979: Καταστροφή τριών λεωφορείων (ΕΛΑ) 31/1/1980: Εμπρηστική βόμβα στο ξενοδοχείο Πρέζεντ 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1978: Δαλοφονία Αμπντί Ιτεκτί 1/2/1969: Ο Γιάσερ Αραφάτ πρόεδρος PLO 1/2/1979: Επιστροφή Χομεΐνη στην Τεχεράνη μετά 15ετή εξορία 1/2/2004: Εκατό νεκροί, 240 τραυματίες από δύο βομβιστικές επιθέσεις σε γραφεία κουρδικών κομμάτων (Ιράκ) 2/2: Ημέρα υγρότοπων 2/2/1943: Νίκη Σοβιετικών εναντίον Γερμανών (Στάλινγκραντ) 2/2/1943: Εκτέλεση ελληνοπολωνού σαμπτοτέρ Γεώργιου Ιβάνωφ (Αθήνα) 2/2/1945: Συνθήκη Βάρκιζας 2/2/1957: Διαφράγμα Νίκου Ζαχαριάδη (7η Ολομέλεια ΚΚΕ) 2/2/2003: Στον εισαγγελέα ο Κανάς, Αγαπίου και Αθανασάκη (ΕΛΑ) 3/2: Μεξικό: Γιορτή τεκίλα 3/2/1843: Θάνατος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη 3/2/1990: Κλοπή δύο μπαζούκις από πολεμικό μουσείο Αθηνών (17N) 4/2: Ανγκόλα: Ημέρα εξέγερσης, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948) 4/2/1945: Διάσκεψη Γιάλτας 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο (Αθήνα) με βιβλία, δίσκους και ειδη λαϊκής τέχνης από Βουλγαρία 4/2/1970: Ισόβια σε Λιάκο, Μητραρή, Κατσαρό, Δαρβέρη ("Λαϊκή Πάλη"), ποινές 2,5-12 χρόνων σε όλους πέντε (Θεσσαλονίκη) 4/2/1987: Πυροβολείται στα πόδια ο νευροχειρούργος Ζαχαρίας Καφαλάκης (17N) 4/2/1974: Βόμβα (IRA) σε λεωφορείο με βρετανούς στρατιώτες, έντεκα νεκροί 5/2: Ισπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597), Μεξικό: Ημέρα συντάγματος 5/2/1919: Γέννηση Ανδρέα Παπανδρέου (Χίος) 5/2/1923: Μαζικές συλλήψεις σοσιαλιστών-κομμουνιστών Ιταλίας (Μουσολίνι) 5/2/1979: Βόμβα στο κοιμητοπωλείο Ζολώτα (Πανεπιστημίου) και σε εργοστάσιο-έκθεση επιτόπων (Λιόσια) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου 5/2/1942: Ιδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/2006: Νεκρός υπό αδιευκίνιστες συνθήκες ιρανός μετανάστης στο ΑΤ Ομόνοιος 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ (Εξάρχεια), ΚΚΕ (Καισαριανή) και ΚΚΕεσ. (Πετράλωνα).

● Συνενόχους σε μικροκομματική συναλλαγή, χαρακτήρισε τους αγρότες ο Γιωργάκης, αναφερόμενος στις εδυνικές ενισχύσεις που πήραν πέρυσι ●●● Οταν αυτός πρότεινε να διπλασιαστεί το ποσό, σε τι είδους συναλλαγή έπαιρεν μέρος; ●●● Πού να φτουρίσει, όμως, ο Γιωργάκης μπροστά στη Μπατζέλη και τα μπινελίκια της ●●● Η κυρία έχει νευράκια και δείχνει τον πραγματικό της χαρακτήρα ●●● Μάλλον άρχισε να συνειδητοποιεί ότι η πολιτική της καριέρα τελεώνει άδοξα και τόσο νωρίς ●●● Ανεξάρτητη από την έκβαση των σημερινών αγροτικών κινητοποιήσεων ●●● Γ' αυτό έχει αυτό το παγωμένο βλέμμα του γιάπη και χύνει τη χολή της μακριά από τις κάμερες ●●● Αρκούσε ο τρόπος που την αντιμετώπισε ο Πρετενέρης για να το καταλάβει ●●● Κι αν δεν το κατάλαβε η ίδια, όλο και κάποιος κολλήτος θα βρέθηκε να της το ψιδηρίσει σ' αυτή ●●● Αντε να δούμε ποια/ποιος δια πάρει σειρά ●●● Ψέματα λέει ο Λοβέρδος ότι «δεν υπάρχει σάλιο» ●●● Εν πάσῃ περιπτώσει, ας

πικνώσει το φτύσιμο, για να μην έχουν να λένε ●●● Ο Γιωργάκης πέρυσι ρούφαγε τα χημικά που έριχναν οι μπάσοι του Μαρκογιαννάκη ●●● Φέτος έπιασαν τα ακριβώς αντίδετα στασιδιά [αν και χωρίς χημικά προς το παρόν] ●●● Ο Μαρκογιαννάκης συνόδευε αντιπροσωπεία αγροτών στο υπουργείο Γεωργίας! ●●● Η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα ●●● Τη φάρσα της αστικής κοινωνιούλευτικής δημοκρατίας ●●● Τελικά, ο Γιωργάκης δημιούργησε «σχολή» ●●● «Δεν χρωστάω τίποτα και σε κανέναν» φωνάζει και ο Σαμαράς ●●●

Οντως, αυτοί δεν χρωστάνε, γιατί τα χρωστούμενά τους τα φορτώνουν στις δικές μας πλάτες ●●● Η Πιπιλή καταγγέλλει τον Χατζηγάκη για «λαϊκισμό» και τον καλεί να δώσει από την ταύτη του επιχορήγηση στους αγρότες ●●● Προφανώς, αυτό δεν είναι λαϊκισμός ●●● «Μια ωραία απόδοσφαιρα» έχουν γίνει εκεί στη Ρηγίλλης ●●● Ξέρετε ποια είναι η διαφορά του ΠΑΣΟΚ από τη Μαρία-Αντουανέτα; ●●● Κανένας Πασάκος δεν προκειται να ρωτήσει «γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι!» ●●● Όλοι δια εκφράζουν συμπάθεια και κατανόηση για τα προβλή-

◆ Είδε κι αποείδε ο Γιωργάκης ότι ο Μπορίσοφ ήταν αποφασισμένος να κάνει το κομμάτι του συναντώμενος με εκτροσώπους του μπλόκου του Προμαχώνα, οπότε αποφάσισε να... απολαύσει το βιασμό. Ανακοίνωσε ότι συμφώνησε με την «πρωτοβουλία» του βούλγαρου πρωθυπουργού! Δηλαδή, αποδέχτηκε την ξεφτήλα, ένδειξη του πανικού που επικρατεί στην κυβέρνηση, καθώς συνειδητοποιεί ότι πρέπει να δώσει «κάτι» στους αγρότες, αλλιώς δεν γλιτώνει από τα μπλόκα.

◆ Πεισματάρης ο Αλέξης, πάρα το γεγονός ότι έφραγε τρεις φορές ως τώρα πόρτα, επιμένει να οδηγήσει το ΣΥΝ σε συνέδριο, για να επιβεβαιώσει την προεδρία του. Λέγεται ότι αυτή τη φορά θα τα καταφέρει. Για να δούμε. Στο μεταξύ, το πολιτικό ξεφτηλίκι είναι εξασφαλισμένο για Συναυριζάσιους, που παίζουν μεταξύ τους το παιχνίδι της γάτας και του ποντικού.

◆ Χωρίς να τηρεί ούτε τα προσχήματα, ο υπουργός Πολιτισμού Π. Γερουλάνος πήγε στην Κεφαλονιά για να

παραστεί στην κοπή της πίτας της επιχείρησης «Ιχθυοτροφεία Κεφαλονιάς ΑΕ», την οποία, μετά το δικό του πέρασμα στην πολιτική, διευθύνει η σύζυγός του. Θυμίζουμε ότι η εν λόγω εταιρία έχει διοσιληψίες με το δημόσιο (επιχορηγήσεις), ενώ έχει πρόβλημα με την άδειά της από τη φιλιόπωρο του 2008. Πάντως, το «Πρώτο Θέμα» που παρουσίασε την ειδηση δεν έχει κανένα πρόβλημα με τον καπιταλιστή υπουργό, ενώ έχει (και δικαίως) με το Σιούφα, το Γιαννίτση και την Πετραλία, επειδή θελει να περάσει το μήνυμα ότι μόνο αυτός εργάζεται συναντεικά.

◆ «Αναζητούμε τις καλύτε-

ρες λύσεις και οικοδομούμε τη συναίνεση που έλειπε από διάλεις της προηγούμενης προσπάθειες επιλύσης του Ασφαλιστικού», εξόκολουθεί να δηλώνει ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος (το απόστολα από συνέντευξή του στον «Επενδυτή»). Φωτιές από τη μύτη πρέπει να βγάζει ο Ρέππτας, ο οποίος ψήφισε τον ασφαλιστικό νόμο του το 2002 έχοντας τη συναίνεση της ΓΣΕΕ και βλέπει τώρα το Λοβέρδο να τον βάζει στην ίδια κατηγορία με το Σιούφα, το Γιαννίτση και την Πετραλία, επειδή θελει να περάσει το μήνυμα ότι μόνο αυτός εργάζεται συναντεικά.

◆ Με θράσος χιλίων πιθή-

για όσους χάσουν τη δουλειά τους στο επόμενο διάστημα.

Α. Λοβέρδος

Με ποιον να πάμε να κάνουμε διάλογο στο Ζάππειο, με την εφαρμογή του προγράμματος να ανακτήσει η χώρα τη χαμένη αξιοποστία της, για την οποία πληρώνει βαρύ τίμημα στους κερδοσκόπους που την εκμεταλλεύονται.

Βαγγελής Μπούτας
Ο λαϊκισμός επικρατεί, ο πολιτικός κόσμος είναι αδύναμος, ο κόσμος αφρινιασμένος. Δείτε τους αγρότες. Η πιο ευνοημένη τάξη κλείνει τους δρόμους. Ο νόμος δεν πηρετάι. Η Αριστερά κηρύσσει την ανυπακοή. Κανείς δεν

μπορεί να υπογορεύει τη θέλησή του επί των υπολογίων με πράξεις βίας και αυθαιρεσίας. Αυτό δε θα γίνει αποδεκτό.

Θεόδωρος Πάγκαλος

Εχετε το Πρόγραμμα Σταθερότητας και αν την επιλεγετε, νομίζω ότι η εμπιστοσύνη των αγορών θα αλλάξει δραστικά. Αν υπάρξουν προβλήματα στην εφαρμογή του η εμπιστοσύνη θα κάνει φτερά (...). Το ερώτημα είναι: Θα συνεργαστούν οι Ελληνες για να το κάνουν να λειτουργήσει ή θα υπάρξουν οι συνήθεις προκλήσεις των απεργιών;

Ντάνιελ Σπέκχαρντ (πρεσβής ΗΠΑ, Τα Νέα)

Υπάρχει νευρικότητα γιατί ύστερα από τόση πρόδοση που έκανε η Ελλάδα για την εξουδετέρωση της τρομοκρατίας, υπάρχει πάλι αδέσηση. Και αυτή τη φορά, η τρομοκρατία φαίνεται να είναι λιγότερο προσεκτική.

Ο διοις

Η κυβέρνηση οφείλει να ανοίξε

■ Η κυβέρνηση, αντί να το βουλώσει, πανηγυρίζει για το δανεισμό

Πάρτι βρυκολάκων

Η κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει όρους μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας, προκειμένου «να φέρει επενδύσεις στην Ελλάδα». Αυτό ήταν το «ρεζουμέ» της ομιλίας του Γ. Παπανδρέου στην ολομέλεια της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβούλιου της Ευρώπης, στο Στρασβούργο την περασμένη Τρίτη. Θα μπορούσε –αλλά δεν το έκανε, για ευνόητους λόγους– να φέρει ως παράδειγμα δημιουργίας «ανταγωνιστικών συνθηκών» τη σύναψη του πενταετούς ομολογιακού δανείου του ελληνικού δημόσιου την προηγούμενη μέρα. Επιτόκιο σαν κι αυτό που εξασφάλισαν οι τράπεζες δε ματορούσαν να βρουν πουθενά αλλού. Η Ελλάδα αποτελεί πλέον παράδεισο για το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, που ναι μεν δεν επενδύεται στην παραγγή, επενδύεται όμως στην αγορά κρατικού χρέους.

Πανηγυρίκη ανακοίνωση εξέδωσε τη Δευτέρα ο Γ. Παπακωνσταντίνου, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διάθεσης του πενταετούς ομολογιακού δανείου. Αποδειχτήκε –επίτε –η «εμπιστοσύνη των επενδυτών στην Ελληνική Οικονομία» και καταδείχτηκε η «δυνατότητα απρόσκοπτης υλοποίησης του προγράμματος δανεισμού για το 2010», ενώ το «αυξήμενο κόστος εξυπηρέτησης του χρέους» υπογραμμίζει την «αναγκαιότητα αποκατάστασης της αξιοπιστίας και εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών».

Σε απλά ελληνικά, αυτό μεταφράζεται ως εξής: Το ότι μας δανείζουν σημαίνει ότι μας θεωρούν αξιόπιστους. Βέβαια, μας παίρνουν... κάτι παραπάνω, αλλά γ' αυτό δεν φταίνε αυτοί, φταίμε εμείς. Να σφίξουμε το ζωνάρι, λοιπόν, μπας και στο μέλλον μας δανείζουν με κάπως χαμηλότερο επιτόκιο! Μονάχην δικά τους, δηλαδή. Και στους τράπεζες θα ξεβρακώνονται και τον ελληνικό λαό θα στύψουν. Ας δούμε, όμως, πώς στήθηκε και αυτό το πάρτι των βρυκολάκων.

Το δάνειο ήταν κοινοπρακτικό. Δηλαδή, η κυβέρνηση είχε αναθέσει εκ των προτέρων την έκδοση στις τράπεζες Εθνική, Eurobank, Credit Suisse, Deutsche Bank, Goldman Sachs και Morgan Stanley. Αυτές θα αγόραζαν το κρατικό ομόλογο, για λογαριασμό τους και για λογαριασμό των πελατών τους, που είναι μεγαλοραπτέριδες του εσωτερικού και του εξωτερικού. Και ξαφνικά, εκεί που κατακλύμασταν από δημοσιέματα στα διεθνή έντυπα του χρηματιστικού κεφαλαίου, σύμφωνα με τα οποία η ελλη-

νική οικονομία είναι υπό κατάρρευση και το ελληνικό κράτος μάλλον θα πεταχτεί έξω από την ONE και το ευρώ, η κοινοπραξία των τραπεζών εμφανίστηκε έτοιμη να προσφέρει στο ελληνικό κράτος 25 δισ. ευρώ, ποσό που ξεπερνά το 10% του ελληνικού ΑΕΠ!

Φαίνεται πως οι τράπεζες τρελάθηκαν και έδειξαν διατεθειμένοι να δανείσουν μ' ένα τόσο μεγάλο ποσό ένα υπό κατάρρευση κράτος! Τρελάθηκαν και αποφάσισαν να ρισκάρουν τα κεφάλαια τους! Μια ματιά στο επιτόκιο, βέβαια, δείχνει ότι όχι μόνο δεν τρελάθηκαν, αλλά ότι προσπάθησαν ν' αρπάξουν την ευκαιρία από τα μαλλιά. Το επιτόκιο του πενταετούς ομόλογου διαμορφώθηκε στο εξωφρενικό ύψος του 6,2%, δηλαδή τρεις και πλέον εκατοστιαίες μονάδες πάνω από το ύψος που δανείζεται η Γερμανία (και τα άλλα ιμπεριαλιστικά κράτη της ευρωζώνης)! Τελικά, η κυβέρνηση δεν δανείστηκε όσα προσφέρθηκαν να της δανείσουν οι... φιλέλληνες τράπεζες. Δανείστηκε 8 δισ. ευρώ και θα περιμένει τις επόμενες μέρες μπας και πέσει λόγο το επιτόκιο για να υπογράψει νέο ομολογιακό δάνειο (γίνεται λόγος για δεκαετές).

Την ίδια μέρα, η Κομισιόν ανακοίνωσε (τυπικό ήταν) την παράταση μέχρι τον Ιούνιο του 2010 των ρυθμίσεων βάσει των οποίων δόθηκε το «πακέτο στήριξης» των 28 δισ. ευρώ προς τις τράπεζες. Δηλαδή, οι τράπεζες θα εξακολουθούν να απολαμβάνουν κεφάλαια και εγγυήσεις του ελληνικού κράτους, προκειμένου να δανείζουν το κράτος με εξωφρενικά επιτόκια. Μια τράπεζα δανείζει το ελληνικό κράτος με 6,2%, πάρνει το κρατικό ομόλογο, το καταθέτει ως εγγύηση στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και δανείζεται απ' αυτή με επιπότες να τα διαχειρίζονται το χρηματιστικό μονοπάτιο. Ιδιαίτερα αυτά θα μπορούσε να τα διατυπώσει και έδειξε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, μέχρι που τα εξαφάνισε;

Τα ερωτήματα αυτά θα μπορούσε να τα διατυπώσει και ένας πρωτετής οικονομικής σχολής, όμως οι απαντήσεις δεν ανάγονται στη σφαίρα των οικονομικών επιστημών, αλλά στη σφαίρα της πολιτικής. Προϋποθέτουν δότι θα θιγούν τα άγια των αγίων του καπιταλισμού. Οι τράπεζες είναι η κορωνίδα του μονοπάτιο καπιταλισμού. Είναι τα όργανα που διαχειρίζονται το χρηματιστικό κεφάλαιο και τα κρατικά χρεόγραφα γίνονται η κύρια πηγή αντλήσης ανώτατου κέρδους.

Αποθρασυμμένοι καπιταλιστές

Με θράσος χιλίων πιθήκων, το IOBE, όργανο του ΣΕΒ, απευθύνθηκε με επιστολή που υπογράφει ο πρόεδρός του Γ. Στουρνάρας στον Παπανδρέου, ζητώντας του να αναλάβει πρωτοπιακά «να επιβάλει αμέσως τα μέτρα οικονομικής πολιτικής και τους κανόνες διοίκησης που απαιτούνται».

Χαρακτηριστικές του θράσους των καπιταλιστών είναι η αναφορά σε τρεις τάσεις που «υποστούν τα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας και πρέπει να αντιστραφούν: «Η πρώτη είναι η διόγκωση του αριθμού των προσωπικού και των αμοιβών στο δημόσιο τομέα, χωρίς αντίκρισμα στην ποιότητα και ποσότητα των παρεχομένων υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Η δεύτερη είναι η υπέρμετρη αύξηση των δαπανών για συντάξεις, χωρίς αυτό να συνδεύεται από αύξηση της συνταξιοδοτικής αποταμίευσης. Η τρίτη είναι η υπέρμετρη αύξηση

της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, που υποστούνται την κοινωνική συνοχή». Στις δύο πρώτες «τάσεις» αναφέρονται στους εργαζόμενους και στην τρίτη φωτογραφίζουν ελεύθερους επαγγελματίες και μικροκαπιταλιστές. Η δική τους φοροασυλία δεν παίζει κανένα ρόλο!

Στη συνέχεια, προτείνουν μέτρα για τη φελτίωση της ανταγωνιστικότητας, που κινούνται σε δύο άξονες. Πρώτο στην απαλλαγή τους από κάθε ελεγχο και δεύτερο στην ιδιωτικοποίηση των πάντων και στο «άνοιγμα της ελληνικής οικονομίας στο διεθνή ανταγωνισμό, τεχνογνωσία και επιχειρηματικά κεφαλαία». Επειδή η ελληνική οικονομία δεν είναι κλειστή, αλλά ορθάνοιχτη, εκείνο που ζητούν είναι το «πάτημα» των εργατών, ώστε ο ελληνικός καπιταλισμός να γίνει ελκυστικός για το ξένο κεφάλαιο, δηλαδή να γίνουμε Ασία.

■ Κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν

Και μόνο η αντίδραση στενών συνεργατών του Καραμανλή, που μετά την αποκάλυψη της ευχαριστήριας επιστολής Καραμανλή προς Χριστοφοράκο μιλούσαν για τυπική επιστολή σαν της χλιδώνες που στάλθηκαν για ν' απαντήσουν «σε τηλεγραφήματα, επιστολές, λουλούδια με ευχές που είχαν σταλεί στο Μαξίμου και τη Ρηγιγλή», έρχεται να επιβεβαιώσει τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται ο Καραμανλής, αλλά και η ΝΔ, που είναι υποχρεωμένη να τον υπερασπιστεί. Ο Καραμανλής δεν ευχαριστεί το Χριστοφοράκο για ευχές, λουλούδια ή συγχαρητήριο τηλεγράφημα, αλλά για τη **Βοήθεια** που προσέφερε στη ΝΔ κατά την προεκλογική περίοδο. Άλλωστε, οι τυπικές απαντητικές επιστολές στα συγχαρητήρια στέλνονται στο πρώτο δεκαήμερο μετά τις εκλογές και όχι τρεις μήνες μετά.

Η επιστολή ζητήθηκε, προφανώς, από το Χριστοφοράκο, για να είναι εντάξει με τους ανωτέρους του στη Γερμανία. Για να τους δείξει ότι τα λεφτά που έδωσαν προεκλογικά στο νέο κυβερνόν κόμμα έπιασαν τόπο. Γ' αυτό και αρχειοθέτησε κανονικά την επιστολή, περνώντας την από το πρωτόκολλο της Siemens στην Ελλάδα. Και βέβαια, αυτοί που χειρίζονταν το ταμείο της ΝΔ ζήτησαν από τον Καραμανλή να την υπογράψει, εξηγώντας του ότι... ήταν πολλά τα λεφτά της Siemens.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι ο χρόνος δημοσιοποίησης αυτής της επιστολής, λίγες μέρες πριν τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής στη Βουλή, δεν είναι τυχαίος. Ο Καραμανλής είναι καμένο χορτί και κάποιοι θέλουν να του φορτώσουν πολιτικές ευθύνες. Το ίδιο, άλλωστε, έγινε πέρυσι με τον Τσουκάτο, άλλοτε πανίσχυρο «στρατηγό» του Σημίτη. Τι σχέση, όμως, έχει αυτό με την ουσία της υπόθεσης; Ο Χριστοφοράκος έχει καταθέσει στις γερμανικές αρχές, ότι έχωνε φρόγκα και στα δύο κόμματα εξουσίας, τα οποία παραλάμβαναν οι ταμίες Κ. Γείτονας του ΠΑΣΟΚ και Ι. Βαρθολομαίος της ΝΔ. Αυτό θα παραμείνει «αναπόδεικτος ισχυρισμός», διότι τα χρήματα ήταν «μαύρα» και εισπράττονταν με κουπόνια. Κανένα στοιχείο δεν προσκομίστηκε, ούτε πρόκειται να προσκομιστεί. Το ΠΑΣΟΚ ισοφαρίζει τώρα τις πολιτικές εντυπώσεις, που ήταν σε βάρος του μετά την υπόθεση Τσουκάτου. Στην εξεταστική επιτροπή θα φιλοράψουν, θα δημιουργήσουν το ένα κόμμα σε βάρος του άλλου και στο τελος θα μιλήσουν για πολιτικές ευθύνες, χωρίς η υπόθεση ν' αποτελέσει αντικείμενο της Δικαιοσύνης. Και βέβαια, το μαύρο χρήμα από καπιταλιστής θα εξακολουθήσει να ρέει.

■ Ουδείς μιλά για σκ

Η άλλη όψη της «βοήθειας»

Ξέρετε ποια είναι η άλλη όψη των φιλανθρωπικών «μαραθωνίων» που οργανώνουν τα ανά τη Γη ΜΜΕ για τη «βοήθεια στους σεισμοπαθείς της Αϊτής; Οι πλαστικές σφαίρες και τα δακρυγόνα! Γιατί πέρα από την φιλανθρωπία υπάρχει και η «ασφάλεια». Κι αυτή δεν είναι παίξε γχελασε.

Ο θείος Σαμ ενδιαφέρεται πρώτα απ' όλα για τη δεύτερη. Και οι κυανόκρανοι επίσης. Ιδιαίτερα οι βραζιλιάνοι που την Τρίτη φέκασαν με σπρέι πιπεριού και μούρασαν... πλαστικές σφαίρες στους σεισμοπαθείς που αναζητούσαν απελπισμένα λίγο φαγητό από αυτό που καταφέρνει με ρυθμούς... χελώνας. «Δεν είναι βίαιοι, απλά απελπισμένοι. Θέλουν απλά να φάνε», έλεγε ο βραζιλιάνος συνταγματάρχης Φερνάντο Σοάρες, συμπληρώνοντας με αφορητική ειλικρίνεια: «Το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει αρκετό φαγητό για τον καθένα». Κι επειδή δεν υπάρχει αρκετό φαγητό, το ξύλο διατίθεται σε περίσσεια.

Από την προηγούμενη Παρασκευή τα σωστικά συνεργεία κήρυξαν το τέλος της προσπάθειας αναζήτησης επιζώντων στα συντρίμμια (132 μόνο ανέσυραν ζωντανούς, άλλωστε, ίσως να μη... συμφέρει πιλέον οικονομικά), αν και ένας επιζών ανασύρθηκε την περασμένη Τρίτη από τον αμερικανικό στρατό, ο οποίος αναμένεται να μείνει για αρκετό καιρό για να οργανώσει «την ανοικοδόμηση της χώρας». Άλλωστε, όπως το αντιδραστικό μη κυβερνητικό ιδρυμα «Heritage Foundation» αναφέρει, «οι ΗΠΑ θα έπρεπε να εφαρμόσουν μια δυνατή και δραστήρια διπλωματική προσπάθεια για να αντισταθμίσουν την αρνητική προπαγάνδα που πηγάζει από το στρατόπεδο του Κάστρου και του Τσάβες. Μια τέτοια προσπάθεια θα δείξει επίσης, ότι η αμερικανική ανάμειξη στην Καραϊβική παραμένει ισχυρή δύναμη διατροφής, τόσο μέσα όσο και έξω από την Αμερική».

■ Αφγανιστάν

Από «καρκίνος», εν δυνάμει πολιτικός εταίρος

Οι Αμερικανοί αναζητούν εναγωνίως πολιτική λύση στο Αφγανιστάν με τη συμμετοχή των Ταλιμπάν. Το συμπέρασμα αυτό συνάγεται αβίαστα από τα δημοσιεύματα, κυρίως του αμερικανικού τύπου, ενώφει της διεθνούς συνόδου για το Αφγανιστάν, που πραγματοποιήθηκε στις 28 Ιανουαρίου στο Λονδίνο. Κυρίαρχο θέμα της συνόδου, στην οποία πήραν μέρος οι εκπρόσωποι 65 χωρών, αναδείχτηκε το περιβόλτο σχέδιο για τη «συμφιλίωση» με τους Ταλιμπάν και την «ενσωμάτωσή» τους στην αφγανική κοινωνία, που υποβλήθηκε από τον αφγανό πρόεδρο με την υποστήριξη των ΗΠΑ και της Βρετανίας, οι οποίες, άλλωστε, υποσχέθηκαν μαζί με την Ιαπωνία να καταβάλουν και τα μεγαλύτερα ποσά για την εφαρμογή

Το σχέδιο αυτό, το κόστος του οποίου υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει το 1 δις δολάρια, έχει στόχο, σύμφωνα με τους εμπινευστές του, να εξαγοράσει μοχητές των Ταλιμπάν και άλλων αντάρτικων ομάδων, προσφέροντάς τους δουλειά, επαγγελματική εκπαίδευση, οικονομικά κίνητρα και προστασία στις κοινότητές τους, αν αποσκριτήσουν από τις γραμμές του αντάρτικου, καταθέσουν τα όπλα και αποκηρύξουν τη βία.

Ομως στόχος των Αμερικανών και των άλλων ισχυρών νατοϊκών εταίρων δεν είναι μόνο η εξαγορά απλών μοχητών. Οπως φαίνεται, παράλληλα βρίσκεται σε εξελίξη παρασκηνιακά μια προσπάθεια προσέγγισης της ηγεσίας των Ταλιμπάν, με τη μεσολάβηση αράβων και πακιστανών ποραγόντων, με στόχο να τη φέρουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Η εκτίμηση αυτή προκύπτει από τις δηλώσεις ανώτατων αμερικανών πολιτικών και στρατιωτικών αξιωματούχων τις τελευταίες μέρες, ενώφει της συνόδου του Λονδίνου για το Αφγανιστάν.

Μιλώντας στο BBC, ο αμερικανός υπουργός πολέμου Ρόμπερτ Γκέιτς χαρακτήρισε τους Ταλιμπάν «κομμάτι του πολιτικού οικοδομήματος», υπό τον όρο ότι θα καταθέσουν τα όπλα. Και πρόσθετε: «Το ερώ-

τημα είναι ότι είναι προετοιμασμένοι να παίξουν ένα νόμιμο ρόλο για να προχωρήσει το πολιτικό οικοδόμημα του Αφγανιστάν, δηλαδή να συμμετέχουν στις εκλογές, να μη δολοφονούνται πολιτικούς ή ανθρώπους και οικογένειες».

Σύμφωνα με το πρακτορείο «Reuters» (26/1/10), στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους, επικεφαλής της Κεντρικής Διοικήσης του αμερικανικού στρατού δήλωσε στο «Times» ότι «η ιδέα της συμφιλίωσης, των συνομιλιών ανάμεσα σε ανώτατους αφγανούς αξιωματούχους και γηγέτες των Ταλιμπάν ή άλλων αντάρτικων ομάδων, συμπεριλαμβανομένων ίσως κάποιων πακιστανών αξιωματούχων, είναι ένα ενδεχόμενο».

Ακόμη πιο σαφής ήταν ο ανώτατος διοικητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, στρατηγός Στάνλεϊ ΜακΚρίσταλ, που πήγε στο Αφγανιστάν για να «καθαρίσει» με τους Ταλιμπάν με τα παράστημα του μακελάρη στο Ιράκ άλλαξε ρότα.

Το σχέδιο αυτό έχει δύο συνιστώσες. Η μία είναι η εξαγορά μοχητών, με στόχο τη διάσπαση και την αποδυνάμωση

των γραμμών των Ταλιμπάν, και πιθανόν η έναρξη συνομιλιών με κάποιους φερόμενους ως εκπροσώπους των Ταλιμπάν ή άλλων αντάρτικων ομάδων, με στόχο την πρόκληση σύγχυσης και αποπροσαντολισμού. Η δεύτερη συνιστώσα είναι η άσκηση πίεσης στην ηγεσία των Ταλιμπάν, με στόχο να αναγκαστεί να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να αποδεχτεί μια συμφωνία με τους όρους των Αμερικανών. Και επειδή αυτό είναι πολύ δύσκολο να γίνει διά της διπλωματικής οδού, ο Λευκός Οίκος θα συνεχίσει και θα κλημακώσει τις επιχειρήσεις εναντίον των Ταλιμπάν για να ανακόψει την ορμή τους, να τους αποδυναμώσει στρατιωτικά και να τους επιβάλλει από θέση ισχύος τους όρους.

Στην δια κατεύθυνση κινείται η πρόταση του αφγανού προέδρου να αφαιρεθούν από τη λίστα «τρομοκρατών» του ΟΗΕ τα ονόματα των Ταλιμπάν, αλλά και η πρόταση του επικεφαλής της αποστολής

■ Βενεζουέλα

Μπροστά στην οικονομική κρίση και τη δεξιά αντιπολίτευση

Οι πρόσφατες συγκρούσεις στη Βενεζουέλα, που είχαν σαν αποτέλεσμα δύο νεκρούς, δεν σηματοδοτούν στροφή της φτωχολογίας ενάντια στον Τσάβες, παρά την οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα (η οποία το 2009 σημείωσε αρνητική ανάπτυξη, της τάξης του -3%). Κι αυτό γιατί οι φοιτητές βγήκαν στους δρόμους και συγκρούστηκαν με την αστυνομία την ίδια στιγμή που ο Τσάβες έκλεινε το καλοδιακό κανάλι Radio Caracas Television (RCTV) και άλλα πέντε ιδιωτικά κανάλια, επειδή δεν μετέδιδαν τις ομιλίες του.

Το RCTV ήταν ένα από τα «ανεξάρτητα» ΜΜΕ που υποστήριζαν την απόπειρα πραξικοπήματος κατά του Τσάβες το 2002. Γ' αυτό και οι φοιτητές που ξεσηκώθηκαν δεν ήταν και τόσο... αγνοί. Σύμφωνα με

το φιλοτσαβικό πρακτορείο Venuezuelanalysis, πίσω από τις κινητοποιήσεις βρίσκεται η φοιτητική οργάνωση M13 (που πήρε το όνομά της από ένα γεγονός που έγινε στις 13 Μάρτη 1987, όταν ένας πολίτης σκότωσε έναν φοιτητή που ούρησε στο γκαζόν του!) κατά τη διάρκεια της γιορτής αποφοίτησή του), η πρόεδρος της οποίας έθεσε ως εξής τα αιτήματα του κινήματος στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε: «Καλούμε για μεγαλύτερη ασφάλεια, τερματισμό στις περιοπές ρεύματος και ενάντια στο κλείσιμο του RCTV».

Πατώντας πάνω στα υπορκτά προβλήματα, που δεν έχουν κρίσιμη σημασία και 20% για τις εισαγωγές τροφίμων, φαρμάκων και απαραίτητων εμπορεύμάτων στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή).

Λανθασμένους χειρισμούς, η αντιταβική αντιπολίτευση ζητά επιτορφή σε κλασικό καπιταλισμό (αμερικανόδουλον τύπου). Γ' αυτό και δεν φαίνεται να βρίσκει έδαφος, πέρα από κόπτοιους φοιτητές που μάλλον έχουν τόση σχέση με την εργατική τάξη όστι και τα κανάλια με την ελευθερία. Αυτό δε σημιαίνει ότι το καθεστώς του Τσάβες δεν αντιμετωπίζει προβλήματα. Πριν δυο βδομάδες αναγκάστηκε να υποτιμήσει το νόμισμα που από το 2003 ήταν σταθερό στα 2.15 μπολιβάρ το δολάριο. Η κυβέρνηση θέσπισε διπλό βαθμό υποτίμησης (100% για τα εισαγόμενα εμπορεύματα που δεν έχουν κρίσιμη σημασία και 20% για τις εισαγωγές τροφίμων, φαρμάκων και απαραίτητων εμπορεύμάτων στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή).

Πατώντας πάνω στα υπορκτά προβλήματα, που δεν έχουν κρίσιμη σημασία και 20% για τις εισαγωγές τροφίμων, φαρμάκων και απαραίτητων εμπορεύμάτων στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή).

Πατώντας πάνω στα υπορκτά προβλήματα, που δεν έχουν κρίσιμη σημασία και 20% για τις εισαγωγές τροφίμων, φαρμάκων και απαραίτητων εμπορεύμάτων στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή).

Τα φωτά της δημοσιότητας έχουν σβήσει πλέον για τη λωρίδα της Γάζας. Ορισμένες σχήσεις τους (κι αυτές από όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται για την αλληλεγγύη στην Παλαιστινιακή Αντίσταση) προσπαθούν να φωτίσουν αυτή την απέραντη φυλακή, όπου συνωστίζονται 1.5 εκατομμύριο άνθρωποι σε μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες γωνιές της Γης. Εκεί που ένα χρόνο πριν συντελούνταν ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα πολέμου της σύγχρονης Ιστορίας, αλλά και ένα αικόνη στρατόπατο του «ισχυρότερου στρατού της Μέσης Ανατολής» (το δεύτερο μετά τον πόλεμο στο Λιβανό), τώρα έχει πέσει ένα πεπλο σιωπής από τους καθ' όλα ευαίσθητους καλοφαράδες που έχουν κροκοδελια δάκρυα για τον λαό της.

Σήμερα η Γάζα είναι αντιμέτωπη με έναν εχθρό πολύ χειρότερο ακόμα και από τις ιστορικές βόμβες. Εναν εχθρό που δυόμισι χρόνια τώρα τη βασανίζει με το «μαρτύριο της σταγόνας», εξανογκάζοντάς την σε αργό θάνατο: τον αποκλεισμό. Οπως πολύ σωστά ειπώθηκε στη συνάντηση που έγινε την προηγούμενη Πέμπτη για την αλληλεγγύη στη Γάζα, η θέα των σκοτωμένων παιδιών και των κατεστραμμένων πόλεων προκαλεί την παγκόσμια αγανάκτηση, όμως η πραγματικότητα των πεινασμένων ανθρώπων, που αργοτεθαίνουν στα συντρίμμια, πνίγεται στη σιωπή, ανπιμετωπίζεται σαν ένα «συνηθισμένο γεγονός». Αυτή η σιωπή πρέπει να σπάσει. Γ' αυτό, η γνώση των γεγονότων και η υπενθύμιση των αιτιών που οδήγησαν στην παρούσα κατάσταση αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Αυτά θα επιχειρήσουμε να υπενθυμίσουμε μαζί με την εκτίμηση της παρούσας κατάστασης, βάσει της τελευταίας έκθεσης του Παλαιστινιακού Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (PCHR), για την οποία θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Οικονομικός στραγγαλισμός

Από τη στιγμή που η Χαμάς ανέβηκε στην έξουσία, νικώντας στις εκλογές του Γενάρη του 2006 (εκλογές που έγιναν με υποδειγματικό τρόπο, όπως επιβεβαίωσαν όλοι οι διεθνείς παρατηρητές, μεταξύ των οποίων και ο πρών πρόεδρος των ΗΠΑ Τζιμ Καρτερ), οι Σιωνιστές επέβαλαν οικονομικό εμπάργκο. Το πρώτο άμεσο μέτρο που πήραν ήταν να μη καταβάλλουν τα χρήματα που (σύμφωνα με τις συμφωνίες του Οσλο, το 1993) μάζευαν κάθε μήνα από φόρους και δασμούς για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής. Μιλάμε για λεπτά που ισοδυναμούν με το 30% των παλαιστινιακού προϋπολογισμού, τα οποία οι Σιωνιστές παρακρατούσαν εντε-

■ Γάζα

Αντίσταση πάνω στα συντρίμμια (1)

λώς παράνομα, παραβιάζοντας ακόμα και τις συμφωνίες που οι ίδιοι είχαν υπογράψει.

Το παζλ του οικονομικού στραγγαλισμού της νέας κυβέρνησης συμπληρώνεται από τους Αμερικάνους και τους Ευρωπαίους, οι οποίοι σταμάτησαν την οικονομική βοήθεια στην Παλαιστινιακή Αρχή (με τη μόνη διαφορά ότι οι πρώτοι το έκαναν άμεσα, ενώ οι δεύτεροι ένα μήνα μετά). Αυτό ήταν ένα βαρύ πλήγμα, γιατί δυστυχώς το παλαιστινιακό μόρφωμα (που μόνο σαν ανέκδοτο μπορεί κανείς να το χαρακτηρίσει «κράτος») βασιζεται πολύ στα κονδύλια αυτής της «βοήθειας». Μ' αυτά πληρώνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι και γίνονται κάποια έργα υποδομής.

Ο οικονομικός στραγγαλισμός δημιούργησε τεράστια προβλήματα στη νέα κυβέρνηση. Οι 160.000 δημόσιοι υπάλληλοι κατεβαίνουν σε απεργίες (στις οποίες... έβαλε η Φατάχ το χεράκι της), όντας απλήρωτοι για μήνες.

Πολιτική απομόνωση

Ταυτόχρονα, οι δυτικές κυβερνήσεις όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν τη νέα κυβέρνηση, αλλά δεν καταδέχονται ούτε να συνομιλήσουν μαζί της. Συνδιαλέγονται μόνο με τον πρόεδρο Αμπάτς (ο οποίος εξακολουθεί να είναι το αγαπημένο τους παιδί, το οποίο... χαρτζλικώνουν αδρά). Ο στόχος όλων αυτών είναι ένας: να αποδεχτεί η Χαμάς τους όρους του Κουαρτέου

(ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, ΟΗΕ) για διάλυση των ένοπλων ομάδων της Αντίστασης, αποκήρυξη της βίας, αποδοχή όλων των προηγούμενων συμφωνιών που η Παλαιστινιακή Αρχή είχε υπογράψει με το Ισραήλ και αναγνώριση του τελευταίου σαν κράτος.

Αν η νέα κυβέρνηση αποδεχόταν αυτούς τους όρους, θα έπρεπε να βάλει τακρόπλακα στην Αντίσταση και να αποδεχτεί μια κατάσταση συνεχών υποχωρήσεων. Μια κατάσταση δηλαδή σαν κι αυτή της προηγούμενης δεκαετίας, που οδήγησε στο ξεσπόταμα της δεύτερης Ιντιφάρτα το Σεπτέμβριο του 2000. Κι αυτό θα έπρεπε να το κάνει την ίδια στιγμή που οι Σιωνιστές εξαπέλυναν μιας πρώτης τάξεως επέλαση ενάντια σε όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης (με στοχευμένες δολοφονίες, σύλληψη του ενός τρίτου των υπουργών της νέας κυβέρνησης και 24 βουλευτών, τρεις μήνες μετά το σχηματισμό της, εισβολές και επιθέσεις σε πολαιστινιακές πόλεις και χωριά). Τέτοια ταπείνωση δεν θα μπορούσε να δεχτεί ο παλαιστινιακός λαός.

Ο εμφύλιος

Οι Σιωνιστές και οι προστάτες τους (Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι) δοκίμασαν τα πάντα για να καταστείλουν την Παλαιστινιακή Αντίσταση. Δοκίμασαν ακόμα και το χαρτί του εμφυλίου πολέμου, που ήταν διαίτερα αιματηρός, κοστίζοντας τη ζωή σε πάνω από 600 Παλαιστίνιους μέσα σε ένα χρόνο. Ο εμφύλιος πυροδοτήθηκε μέσω της

προκλητικής στάσης του Αμπάτς, που ενώ είχε χρήματα για να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι σφύριζε αδιάφορα, αφήνοντας τα... άδεια στομάχια να κάνουν τη δουλειά τους.

Μετά από αλλεπάλληλες αποτυχημένες προσπάθειες για το σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», που πάντα σκάλωναν στην απαίτηση για αποδοχή των όρων του Κουαρτέου, που αναφέραμε παραπάνω, ο Αμπάτς στέλνει τον Ιούνη του 2007 τον αμερικανόδουλο Νταχλάν (πρώην αρχηγό των υπηρεσιών ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη λωρίδα της Γάζας και διώκτη των μαχητών της Αντίστασης) να καταλάβει τη Γάζα. Ομως, η «ελίτ της Πρεδρικής Φρουράς» (εξοπλισμένη με αμερικανικά όπλα) υφίσταται πανωλεθρία. Δεν χρειάστηκε περισσότερο από μερικές μέρες για να εξαναγκαστεί σε άτακτη υποχώρηση.

Η απάντηση του Αμπάτς ήταν ένα καραμπινάτο πραξικόπημα στη Δυτική Οχθή. Ο Αμπάτς διαλύει την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» και επιβάλλει κυβέρνηση «έκτακτης ανόγκης» (που εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα, δυόμισι χρόνια μετά), ορίζονται στη θέση του πρωθυπουργού ένα πρώην στελέχος της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, τον Σαλάμ Φογιάντ. Ως δια μαργαίας, τα λεφτά της οικονομικής «βοήθειας» αρχίζουν να ρέουν ξανά στα ταμεία της Παλαιστινιακής Αρχής και οι Σιωνιστές αποφασίζουν να δώσουν τα μισά από τα 600.000 δολάρια που παρακρατούν παράνομα για ένα χρόνο.

Ο αποκλεισμός

Ο εναγκαλισμός του Αμπάτς από τη ΗΠΑ και ΕΕ γίνεται με παράλληλο σφύριξμα της θηλιάς στη λωρίδα της Γάζας. Το Ισραήλ ανακηρύξει τη Γάζα «εχθρική οντότητα» και ο τότε ισραηλινός πρωθυπουργός Εχούντ Ολμερτ υπόσχεται να φροντίσει ώστε «ο πληθυσμός της να μη ζει άνετα!». Ετσι, από την «άνετη διαβίωση» του οικονομικού στραγγαλισμού, η Γάζα θα βρεθεί αντιμέτωπη με το φάσμα της πείνας, τις πολύωρες διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος, το κλείσιμο των συνόρων, την έλλειψη τρεχούμενου νε-

ρία και ανεξαρτησία της χώρας μας. Δεν μπορούν να μας εξαγοράσουν με χρήματα και δώρα.

Οι Ταλιμπάν δεν ξεπουλούνται για την Αντίσταση, αποκεφαλίζουν την Καρζάι: Χωρίς όρους η αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων».

Ο Γουλμπουντίν Χεκμιστάρ, επικεφαλής του κινήματος Hizb-e-Islami Afghanistan, που κάνει επίσης ένοπλο αγώνα, έθεσε δια του εκπροσώπου του τους εξής όρους προκειμένου να καθήσει στο τροπεζί των διαπραγμάτευσεων με τους Αμερικάνους και την κυβέρνηση Καρζάι: Χωρίς όρους

πούρο, τις ελλείψεις στα καύσιμα, την τραγική κατάσταση στα νοσοκομεία (με το σταμάτημα χειρουργικών επεμβάσεων, το θάνατο των νεογνών στις θερμοκοιτίδες όσο εξαντλείται το ρεύμα) και όλα αυτά που θεωρούνται «λυμένα» στις πολιτισμένες χώρες της Δύσης.

Η Υπηρεσία Αρωγής Προσφύγων του ΟΗΕ (UNRWA) φτάνει στο σημείο να δηλώσει ανήμπορη να παράσχει τρόφιμα σε 860.000 κατοίκους της Γάζας, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου για επικείμενη ανθρωπιστική κρίση. Οι μόνοι που δίνουν λύση είναι οι παλαιστίνιοι μαχητές, που σπάνε τον αποκλεισμό, βομβαρδίζοντας με ρουκέτες το τείχος της Ράφα στα σύνορα με την Αίγυπτο, στα τέλη του Γενάρη του 2008. Ο μισός πληθυσμός της Γάζας κάνει ηρωική έξοδο προς την Αίγυπτο για να αγοράσει τα τρόφιμα που χρειάζεται για να επιβιώσει και κανένας δε μπορεί να το σταματήσει.

Βλέποντας ότι η Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν καταθέτει τα όπ

Το δικαίωμα στον αγώνα

Δικαιούνται οι αγρότες να κλείνουν τους δρόμους; Οχι, απαντά εν χορώ ο εσμός της εξωνημένης δημοσιογραφίας, συνεπικουρούμενος από τους γνωστούς μαίντανούς διάφορων «φορέων», όπως εκπρόσωποι των εξαγωγέων, των ξενοδόχων, των ιδιοκτητών φορτηγών κ.ά. Ολοι είναι έτοιμοι ν' αναγνωρίσουν το δίκιο των αγροτών. Αν όχι ν' αναγνωρίσουν το δίκιο, τουλάχιστον να δεχτούν πως «έχουν προβλήματα» και να τους εκφράσουν τη συμπάθειά τους. Οχι όμως και να κλείνουν τους δρόμους. Ας πάνε να διαδηλώσουν στα χωριά τους. Να κρεμάσουν μαύρες σημαίες στα τρακτέρ και τα σπίτια τους κι αν θέλουν σώνει και καλά διαδίλωση, ας πάρουν τα τρακτέρ κι ας διαδηλώσουν στους αγροτικούς δρόμους.

Τα ίδια ακούμε κάθε φορά που βρίσκεται σε εξέλιξη κάποια κινητοποίηση οποιασδήποτε κατηγορίας εργαζόμενων. Οι εργάτες καθαριότητας έχουν δίκιο, όχι όμως και να θέτουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία απεργώντας. Οι εκπαιδευτικοί έχουν δίκιο, όχι όμως και να κλείνουν τα σχολεία. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ έχουν δίκιο, όχι όμως και να προκαλούν διακοπές στο ρεύμα με τις απεργίες τους. Οι πάντες είναι έτοιμοι να αναγνωρίσουν το δίκιο, φτάνει αυτοί που το 'χουν να μην το διεκδικούν. Γιατί έτσι και δεν απεργήσεις ή δε στήσεις μπλόκο, μόνο ως μια ακίνδυνη γραφικότητα μπορείς να καταγραφείς.

Το κράτος πρέπει να πονέσει. Και το κράτος πονά όταν ξεσπούνονται όχι μόνο κάποιες κατηγορίες εργαζόμενων, αλλά και όλοι οι υπόλοιποι. Στόχος δεν είναι να προκληθούν προβλήματα στην κοινωνία, αλλά να πονέσει το κράτος, για ν' αναγκαστεί να κάνει πίσω. Αν δεν κάνει πίσω το κράτος, θα κάνουν οι διεκδικούντες. Θα πτηπθούν αυτοί που τους αναγνωρίζουμε το δίκιο. Θα πτηπθεί το δίκιο εντέλει.

Είναι φανερό ότι το κράτος, ως συλλογικός εκφραστής των συμφερόντων της άρχουσας τάξης, θέλει μια εργαζόμενη κοινωνία κατακερματισμένη, βουτηγμένη στον πιο κτπνώδη ατομικισμό, αδιάφορη και εχθρική για οτιδήποτε πέραν του στενού συμφέροντος. Αυτή η ιδεολογία υπήρξε ο πυρήνας του φασισμού. Και είναι ο φασισμός που αναβιώνει στις μέρες μας, έστω κι αν ντύνεται με μοντέρνα ιδεολογικά ρούχα, που αναφέρονται στο «συμφέρον των άλλων», στην «ταλαιπωρία του κοινωνικού συνόλου» και άλλα συναφή.

Οταν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα στον αγώνα, οφείλουμε να είμαστε συνεπείς. Να το αναγνωρίζουμε μέχρι το τέλος. Το τέλος που μόνο οι αντοχές των αγωνιζόμενων πρέπει να ορίζουν. Καθίκον μας να προσθέτουμε κάθε φορά την αλληλεγγύη μας, για να ισχυροποιούμε αυτές τις αντοχές. Οποιος και όποια στενάζει κάτω από το βάρος της ακολουθούμενης κυβερνητικής πολιτικής έχει έναν επιπλέον λόγο για να στηρίξει τον αγώνα των αγροτών.

*Αϊτή: τα
σωστικά
συνεργεία επί^τ
το έργον...*

■ Ψευταράδες

Ακούσαμε τον γνωστό «παραδυράκια» γαλάζιο αγροτοσυνδικαλιστή των Σερρών να καρφώνει στον αέρα τη Μπατζελή, λέγοντάς της ότι πέρυσι τέτοια εποχή ο Παπανδρέου χαρακτήριζε ψίχουλα τα 500 εκατ. του «πακέτου Χατζηγάκη» και να απαιτεί από την κυβέρνηση να τα διπλασιάσει. Η Μπατζελή προσπάθησε αμήχανα να διαψεύσει τον Αραμπατζή, ο οποίος δεν είχε φροντίσει να έχει μαζί του ντοκουμέντα, να τη στείλει αδιάβαστη. Ιδού, λοιπόν, το σχετικό απόσπασμα από την ομιλία του Γ. Παπανδρέου στις Σέρρες, στις 8 Γενάρη του 2009:

«Γνωρίζω και γνωρίζουμε τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζετε, που αντιμετωπίζει ο κάδε γεωργός και κτηνοτρόφος. Το εισόδημά σας, που μειώνεται συνεχώς, ενώ το κόστος παραγωγής παραμένει πολύ υψηλό, με υπερβολικές αυξήσεις στις τιμές των λιπασμάτων, των φυτοφαρμάκων, των σπόρων, των καυσίμων ενιότε, όλων των αγροτικών εφοδίων. Γνωρίζω και γνωρίζουμε τις απαράδεκτα χαμηλές τιμές σε σειρά βασικών προϊόντων, όπως το βαμβάκι, το καλαμπόκι, το λάδι, το κρέας, το γάλα, αλλά και τη μεγάλη αδυναμία διάδεσης των δημητριακών... Προτείνουμε τη λήψη 10 άμεσων μέτρων, οικονομικής ανακούφισης και στήριξης του εισοδήματος των γεωργών και των κτηνοτρόφων: Πρώτον, ένα δισεκατομμύριο ευρώ, από το συνολικό ποσό των 28 δισ. ευρώ που δίνονται στις τράπεζες, να διοχετευθεί στον αγροτικό τομέα».

Ο Π. Αμυράς («Ελ. Τύπος») μας δύμισε ότι τα ίδια έλεγε και ο τότε εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ και νυν υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, στο πρωνáδικο των Λυριτζή-Οικονόμου στη NET, όπου εμφανίστηκε παρέα με τον γαλάζιο I. Τραγάκη. Έλεγε ο Παπακωνσταντίνου: «Βάλαμε μια δέσμη 10 μέτρων άμεσης ανακούφισης, εκ των οποίων το ένα είναι να δοθεί ένα δισ. ευρώ στους αγρότες από τα 28 δισ. που δα πάνε στις τράπεζες». «Δεν υπάρχουν τα 28 δισ., αυτά προσφίζονται για εγγυήσεις δανείων», αντέτεινε ο Τραγάκης. «Υπάρχουν. Απλώς επιλέγετε πού δέλτετε να τα δώσετε», τον τάπωνε ο Παπακωνσταντίνου.

■ Προεκπλογική δημαγωγία

Ας το δυμίσουμε για μια ακόμη φορά. Τι ήταν το οικονομικό μοντέλο που παρουσί-

■ Υποκρισία και υβρεολόγια

«Αδλιότητα λαϊκισμού χωρίς τέλος, από μη νομιμοποιημένους συνδικαλιστές και πολιτικά κόμματα», «αυτοί που κλείνουν τους δρόμους παίρνουν τις υψηλότερες επιδοτήσεις», «πρόκειται για ένα συνονδύλευμα χωρίς επαρκή νομιμοπόιηση», «το πανελλαδικό συντονιστικό είναι αχταρμάς που αγγίζει τα όρια του αναρχοσυνδικαλισμού», «οι περισσότεροι είναι επιχειρηματίες ή οριζοντιαί από προσωπικές στρατηγικές, τρελαίνονται από τη δημοσιότητα», «ο παραλογισμός δεν έχει όρια, δεν εξηγείται, υπεισέρχονται άλλοι ψυχολογικοί παράγοντες, οι οποίοι με ξεπερνούν», «ορισμένοι από αυτούς μοιάζουν με τραμπούκους, απειλούν και εκβιάζουν».

Χαρακτηρισμόί της υπουργού Γεωργίας Κ. Μπατζελή για τους αγρότες, τους αγροτούσυνδικαλιστές και τα μπλόκα, δημοσιευμένες στο «Βήμα» την περασμένη Κυριακή, υπό τον τίτλο «Έχουμε τρελαδεί τελείως?», φράση που αποδίδεται επίσης στην κ. Μπατζελή. «Θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ όταν δεν υπάρχει συνέντευξη να μην γίνεται αναφορά», είπε η ίδια όταν δημοσιογράφος έθίξει το δέμα το βράδυ της Κυριακής. Τι θα πει «δεν υπάρχει συνέντευξη», μαντάμ; Την Πέμπτη η Κ. Μπατζελή συναντήθηκε και συζήτησε με το συντάκτη του «Βήματος». Αν της έβαλε στο στόμα πράγματα που ουδέποτε είπε, θα έπρεπε ήδη να τον είχε στείλει στον εισαγγελέα. Το ότι όλο το υβρεολόγιο παρατίθεται εντός εισαγωγικών δείχνει πως είναι φράσεις της Κ. Μπατζελή. Το αν τις είπε εμπιστευτικά στο δημοσιογράφο ή όχι ποσώς μας ενδιαφέρει. Σημασία έχει ότι τις είπε και αποκάλυψε, πέρα από την ουρσία της πολιτικής που υπηρετεί, και το χαρακτήρα της. Υποκρισία από τη μια, χυδαίο υβρεολόγιο από την άλλη. Να τη χαίρεται ο Γ. Παπανδρέου.

στε τα χρήματα. Κότσια έχετε για μια άλλη πολιτική», είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, απευθυνόμενος στον Παπανδρέου και προσφέροντάς μας ένα ακόμη λαμπρό δεύμα «προγραμματικής αντιπολίτευσης», ήτοι διαστροφής της ουσίας ώστε να διευκολύνεται η κυβέρνηση.

Όταν ο Τσίπρας λέει «αφήστε τα χρήματα», συνδράμει στο να φύγει η συζήτηση από τον πυρήνα των αγροτικών διεκδικήσεων. Διότι οι αγρότες ζητούν ενίσχυση εισοδήματος, δηλαδή χρήματα. Οταν ο Τσίπρας ρωτάει τον Παπανδρέου αν έχει κότσια για μια άλλη πολιτική, πρώτο του δίνει πάσα για να δημιουργήσει [φυσικά και δια απαντήσει ότι έχει κότσια] και δεύτερο τον βιωθάει να φύγει από την ουσία των αγροτικών αιτημάτων και ν' αρχίσει να φλυαρεί περί μιας «άλλης πολιτικής», «άλλου αναπτυξιακού προτύπου», «στροφή στην ποιότητα» κ.λπ., όπως χρόνια τώρα κάνουν όλες οι κυβερνήσεις.

■ Ξανάσμιξαν τ' αηδόνια

Τι ήταν πάλι τούτο; Δυο υπουργοί, τα υπουργεία των οποίων δεν έχουν καμιά επικάλυψη, έβγαλαν κοινή ανακοίνωση. Βενιζέλος και Λοβέρδος (υποψήφιος αρχηγός ο πρώτος, υπαρχηγός ο δεύτερος, μέχρι που ο Γιωργάκης τους έκανε μια χαψιά) έκαναν κοινή δήλωση, για να καταγγείλουν ότι «κάποιοι κύκλοι [σ. ποιοι:] επιχειρούν να παρερμηνεύσουν ή να προσδώσουν άλλες διαστάσεις σε πρόσφατες δηλώσεις μας» και να τονίσουν το... αυτονόητο. Οτι «το κάθε υπουργείο στο πεδίο της αρμοδιότητας του αγνωζεται να αντιμετωπίσει μακροχρόνια και πιεστικά προβλήματα με τρόπο κοινωνικά δίκαιο και αναπτυξιακά αποτελεσματικό, λαμβανομένων προφανώς υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε χώρου».

Οπως καταλαβαίνετε, με την κοινή τους δήλωση, την πρώτη μετά από πολύ-πολύ καιρό, το μόνο που κατέφεραν ήταν να επιβεβαιώσουν τους... κύκλους. Οταν ο Λοβέρδος, εντελώς σαλατηρισμένος πολιτικά, κάνει ανακοίνωσες για το συνταξιοδοτικό των στρατιωτικών, για το οποίο δεν έχει καμιά αρμοδιότητα, αναμενόμενο είναι ο Μπένι να του τραβήξει τ' αυτή και να του υπενθυμίσει ποιος είναι ο... στρατάρχης.

■ Ανωτάτη μπακαλική

Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο. Τυπικός εκπρόσωπος της... ανωτάτης μπακαλικής ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος «καδάρισε» με τις υποχρεώσεις του κράτους προς την κοινωνική ασφάλιση: «Το συνολικό ύψος του χρέους του Δημοσίου προς τα Ταμεία υπερβαίνει τα 9 δισ. ευρώ. Το 2008 καταβλήθηκαν 850 εκατ. ευρώ πέραν των προβλεπόμενων από τον κρατικό προϋπολογισμό ως έκτακτη ενίσχυση του συστήματος. Το 2009, 2,47 δισ. ευρώ. Για το 2010 η πρόβλεψη είναι γύρω στα 3,8 δισ. ευρώ. Για το 2011, με τον ρυθμό αυτού, δα υπάρχει ανάγκη επιπλέον 5,2 δισ. ευρώ. Το άδροισμα αυτού υπερβαίνει το χρέος του Δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία!» (Συνέντευξη στον «Κύριο του Επενδυτή», 23.1.10).

Πάιρνουμε διάφορους αριθμούς, άλλους πραγματικούς και άλλους φανταστικούς, προσθέτουμε έναν αυδαίρετο αριθμό που τον χαρακτηρίζουμε «χρέος του Δημοσίου προς τα Ταμεία», προσθέτουμε μερικές σταγόνες μελλοντολογίας, ανακατεύουμε πληρωμές του κράτους με μη πληρωμές, προσθέτουμε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία μαζί, χωρίς να τα διαχωρίζουμε, ανακατεύουμε δυνατά στο μικρό και ιδιού η προπαγάνδα: το κράτος δα πληρώσει όλες τις οφειλές του, αλλά πάλι δεν λύνεται το πρόβλημα. Αρκεί μια επισήμανση μόνο. Για τα εξαφανισμένα αποδεματικά, δεν υπάρχει καμιά οφειλή;

■ Κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου

«Ψιλομπαλώματα» χαρακτηρίζει ο «Ριζοσπάστης» (27.1.10) τις ρυθμίσεις που προωθεί ο Α. Λοβέρδος με το εργασιακό νομοσχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα την περασμένη Τρίτη! «Ψιλομπαλώματα», δηλαδή μικροδιορθώσεις στο υπάρχον αντεργατικό θεσμικό πλαίσιο, ένα νομοσχέδιο που όχι μόνο διατηρεί αυτό το θεσμικό πλαίσιο, αλλά το κάνει πολύ χειρότερο για τους εργαζόμενους, υιοθετώντας όλα τα αιτήματα των καπιταλιστών (αναλυτικά δες στο σαλόνι αυτού του φύλλου)! Διάβασε το νομοσχέδιο ο συντάκτης του «Ρ»; Και δεν κατάλαβε τίποτα; Το κόμμα που εμφανίζεται ως προστάτης των εργαζόμενων δεν είναι σε δέση να βρει κραυγάλεες αντεργατικές ρυθμίσεις σ' ένα νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις και κάνει –εκ των πραγμάτων και ανεξάρτητα από πρόδεσεις– αιβάντα στην κυβέρνηση.

✓ Πολλή δουλειά πρέπει να έκαναν ψυχολόγοι και επικοινωνιολόγοι με την τραυματισμένη ειδική φρουρό. Το αποτέλεσμα το είδαμε σε τηλεοπτική μετάδοση σε εθνικό δίκτυο την περασμένη Τρίτη. Με χρήση της νεανικής αργκό, η ειδική φρουρός επιστρατεύθηκε να περάσει το μήνυμα «μασάει η κατσίκα ταραμά». Η απάντηση είναι ότι σχι μόνο μασάει, αλλά φτυνει και τα κουκούτσια. Το έδειξαν οι τελευταίες πανελλαδικές εξετάσεις.

■ Εμπρησμός Συναγωγής Χανίων

Κρύβουν τις «ουρές»

Πολλά και διάφορα έχουν γραφεί για την υπόθεση του εμπρησμού (δύο φορές) της Συναγωγής στα Χανιά. Και μόνο το γεγονός ότι οι πληροφορίες είναι αντικρουόμενες δείχνει πως η υπόθεση αυτή έχει «ουρές». Και είναι αυτές οι «ουρές» που προσπαθεί να κρύψει η υπόθεση, παρουσιάζοντας το όλο θέμα σαν αποτέλεσμα της δράσης κάποιων

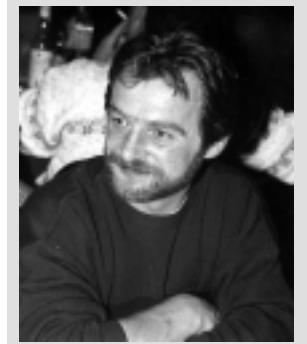
από τους ασφαλίτες), για τον οποίο έχει εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης. Από τους τέσσερις συλληφθέντες, οι τρεις νεότεροι, ηλικίας 23-24 ετών (ένας Έλληνας, ένας Βρετανός και ένας Αμερικανός που την έκανε για το εξωτερικό. Τα χαρακτηριστικά αυτών των δύο δεν προσδιάζουν σε φασιστικούς που λόγω αντισημιτισμού αποφάσισαν να κάψουν μια συναγωγή). Από τα επίσημα στοιχεία που λόγω αντισημιτισμού δεν πρέπει δηλαδή για στρατολόγηση από φασιστικές συμμορίες και άλλες... υπηρεσίες.

Ο τέταρτος, όμως, ένας μετίλικας βρετανός, δεν έχει τα

χαρακτηριστικά των προηγουμένων. Δείχνει άτομο συγκροτημένο, εκπαιδευμένο, λιγότερο, που αφεντίζει σταθερά την κατηγορία. Τα ίδια χαρακτηριστικά έχει και ο Αμερικανός που την έκανε για το εξωτερικό. Τα χαρακτηριστικά αυτών των δύο δεν προσδιάζουν σε φασιστικούς που λόγω αντισημιτισμού αποφάσισαν να κάψουν μια συναγωγή. Από τα επίσημα στοιχεία στης ανάκρισης, επίσης, δεν προκύπτει σχέση των συλληφθέντων με τις αμερικανονατοϊκές βάσεις, όπως γράφτηκε αρχικά.

Η Ασφαλεία και η ΚΥΠ, καθοδηγούμενες από τον Χρυσοχοΐδη, προσπαθούν να παρουσιάσουν την όλη υπόθεση σαν δράση μιας αντισημιτικής παρέας, που δεν έχει καμιά σχέση ούτε με «υπηρεσίες» ούτε με ελληνικές φασιστικές οργανώσεις. Να την αποσυνδέσουν εντελώς από άλλα κρούσματα φασιστικής δράσης, που έχουν πυκνώσει στα Χανιά τους τελευταίους μήνες. Η πρεμούρα τους είναι ευεξήγητη.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, όμως, ότι στα Χανιά υπάρχει

5 χρόνια χωρίς το υπότροφο μας Μήτσο Πέτσα, η μνήμη μένει πάντα ζωντανή...

Κρεσέντο πολιτικού αποπροσανατολισμού από ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ

«Η αλλάζουμε το κάμμαί σας αλλάζετε τον πρόεδρο», φέρεται να είπε στα μελή της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΝ ο Αλ. Τοπάρας. Κατόπιν τούτου και των όσων εξελίχθηκαν σ' αυτή τη συνεδρίαση, η σημερινή και αυριανή συνεδρίαση της ΚΠΕ του ΣΥΝ εμφανίζεται ως κρίσιμη. Μπορεί και να είναι, καθώς έχουν γίνει και πάλι από πολλά χωριά χωριάζετες. Διότι ακόμη και τα γηγετικά στελέχη των τάσεων δεν φαίνεται να ομονοούν. Για παράδειγμα, τέσσερα μελή της Ανανεωτικής Πτέρυγας αποχώρησαν από τη συνεδρίαση της ΣΥΡΙΖΑ; Σημασία έχει η πολιτική που ακολουθεί ο συγκεκριμένος χώρος. Μια πολιτική ουράς στη σοσιαλδημοκρατία, που έχει συμπυκνωθεί στις λέξεις «προγραμματική αντιπολίτευση».

Το Τσίπρας, Κουβέλης και Λαφαζάνης έδωσαν συνέντευξη Τύπου για να πουν ότι ο Παπανδρέου αθέτησε τις προεκλογικές του εξαγγελίες! Εδώσαν συνέντευξη Τύπου για να πουν το αυτονόητο, αυτό που βλέπει κάθε πολίτης αυτής της χώρας, ανεξάρτητα από το πώς το αποτιμά. «Το Πρόγραμμα Σταθερότητας που κατέθεσε η κυβέρνηση είναι αναξίπιστο» (!) δήλωσε ο Τσίπρας. Απέδωσε στην κυβέρνηση «τεράστιο ελλειμμα αξιοποιίας», ενώ σημείωσε ότι «βασικό χαρακτηριστικό της κυβέρνησης είναι η εγκατάστηση των προεκλογικών της δεσμεύσεων», λες και δεν έχουμε να κάνουμε με μια κυβέρνηση του κεφαλαίου

που δεν θα μπορούσε να πολιτευθεί διαφορετικά. Πού οδηγεί αυτή η πολιτική αντιμετώπιση της κυβέρνησης; Σε καλλιέργεια αυταπατών για το ρόλο της αστικής πολιτικής και στην αναζήτηση μιας άλλης, διαφορετικής σοσιαλδημοκρατίας, που θα συνεργάστε με το ΣΥΡΙΖΑ.

Στο ίδιο ακριβώς μήκος κύματος κινήθηκε δυο μέρες πριν ο Αλ. Αλαβάνος, με τη διαφορά ότι αυτός είναι παλιά καραβάνια και

■ Πακτωπός χρημάτων στο κεφάλαιο

Πόσες μέρες πέρασαν από τότε που ο Α. Λοβέρδος φώναζε θεατρικά, σε ραδιοφωνική του εμφάνιση, ότι «δεν υπάρχει σάλιο», δεν υπάρχουν λεφτά για να πληρώσει ο ΟΑΕΔ τα επιδόματα ανεργίας; Την περασμένη Τρίτη, δεν είχε κανένα πρόβλημα να ανακοινώσει οχτώ προγράμματα ενίσχυσης των καπιταλιστών με χρήματα του ΟΑΕΔ. Ποσά αναφέρονται μόνο για τα δύο απ' αυτά και αθροιστικά φτάνουν τα 950 εκατ. ευρώ! Φαντάζεστε πού θα φτάσει το τελικό ποσό, όταν «τρέξουν» και τα υπόλοιπα έξι προγράμματα. Συνοπτικά, τα προγράμματα που ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Εργασίας είναι τα εξής:

– Επιδότηση για τέσσερα χρόνια του συνόλου των αισφαλιστικών εισφορών μέχρι το ύψος του βασικού μισθού για «καθαρή αύξηση των θέσεων εργασίας». Γίνεται λόγος για «υποχρέωση διατάρησης της απασχόλησης μετά την λήξη της επιδότησης», για «πρόνοιες και ασφαλιστικές δικλείδες για την αποφυγή απολύσεων και υποκατάσταση των ήδη εργαζομένων», αλλά αυτά μπαίνουν πάντα για τους αφελείς. Οι καπιταλιστές ξέρουν πως να τα ξεπερνούν και να «μασάνε» το κρατικό χρήμα. Άλλωστε, σε μια περίοδο κατακόρυφης πτώσης του ΑΕΠ και αύξησης της ανεργίας, είναι γελοίο να μιλάμε για αύξηση της απασχόλησης.

– «Προγράμματα κατάρτισης εργαζομένων για την ενίσχυση της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων με έμφαση στους επιπελούμενους εργαζόμενους σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα σημαντικά προβλήματα μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας». Εδώ έχουμε τη γνωστή πρόταση Μήχαλου με το κωδικό όνομα 3+2. Τρεις μέρες θα δουλεύει η επιχείρηση και τις άλλες δύο οι εργαζόμενοι θα «καταρτίζονται» και θα πληρώνονται από τον ΟΑΕΔ! Και πάλι γίνεται λόγος για «πρόνοιες και ασφαλιστικές δικλείδες για την αποφυγή ανάτιας προσφυγής σε συστήματα διαθεσιμότητας, εκ περιτροπής εργασίας, και γενικότερα εκ των προτέρων μείωσης της απασχόλησης». Αυτά τα δύο προγράμματα προϋπολογίζεται να στελούν στα ταμεία των επιχειρήσεων 750 συν 200 εκατ. ευρώ.

– «Προγράμματα Κοινωνικής / Κοινωφελούς Εργασίας, με έμφαση στις ομάδες ανέργων με ιδιαίτερες δυσκολίες ένταξης στην αγορά εργασίας».

– «Προγράμματα μετατροπής του επιδόματος ανεργίας σε επιδόματα απασχόλησης!»

– «Ειδικά κλαδικά προγράμματα μετατροπής του επιδόματος εποχικής ανεργίας σε επιδόματα απασχόλησης».

– «Ολοκληρωμένα Τοπικά Σχέδια Απασχόλησης για περιοχές σε κρίση».

– «Προγράμματα εναλλασσόμενης επαγγελματικής κατάρτισης και στη συνέχεια επιδοτούμενης απασχόλησης για τους τομείς της πράσινης ανάπτυξης».

– «Καινοτόμα προγράμματα για την ενίσχυση της αυτοαπασχόλησης».

■ Οταν το δούλεμα καταντά γελοιότητα

Είναι δυνατόν να έχει τοποθετηθεί διοικητής του ΟΑΕΔ ένας άνθρωπος που δεν ξέρει να κάνει πρόσθεση; Φυσικά όχι. Οταν όμως ένας «γιαπάκος» προσπαθεί να παραστήσει τον πολιτικό, τότε το αποτέλεσμα γίνεται επιεικώς τραγελαφικό και ο «κύριος διοικητής» φαίνεται σαν να μην ξέρει πρόσθεση.

Στο «σόου του Ανδρέα» την περασμένη Τρίτη, έπρεπε να πάιξει το ρολάκο του και ο διοικητής του ΟΑΕΔ ΗΛ. Κικλίας. Μας είπε, λοιπόν, ότι «ο ουσιαστικός λόγος για τη δραματική οικονομική κατάσταση του ΟΑΕΔ δεν προέρχεται απλά από τα προβλήματα των μειωμένων εσόδων από το ΙΚΑ, αλλά πηγάζει από τις κεντρικές πολιτικές επιλογές των τελευταίων ετών, κυρίως την υλοποίηση προγραμμάτων χωρίς να υπάρχει η απαραίτητη εξασφάλιση πόρων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα γνωστά stage στον δημόσιο τομέα». Το

Ποιος φταίει, λοιπόν; Η κυβέρνηση της ΝΔ που καθιέρωσε προγράμματα σαν τα stage στο δημόσιο. Πόσο κόστισαν τα stage; Οπως ο ίδιος ο Κικλίας είπε, «ως σήμερα το κόστος των προγραμμάτων stage στον ευρύτερο δημόσιο τομέα που έχουν επιβαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΑΕΔ ή του ΛΑΕΚ ανέρχεται σε 250 εκατ.». Και πόσα χρωστάει το ΙΚΑ στον ΟΑΕΔ από εισπραχθείσες και μη αποδοθείσες εισφορές; Οπως πάλι ο ίδιος παραδέχτηκε, 6 δισ. ευρώ! Εμείς, βέβαια, ουδέποτε αποδεχτήκαμε τα stage και τα άλλα προγράμματα «ενέργοντς απασχόλησης». Οχι όμως και να μας δουλεύει τόσο χοντρά ο Κικλίας, θέλοντας να κρύψει από τη μια το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις διαχρονικά μπαλώνουν τις τρύπες του ΙΚΑ με λεφτά του ΟΑΕΔ και άλλων φορέων και από την άλλη το γεγονός ότι κονδύλια πολλές φορές μεγαλύτερα απ' αυτά που δόθηκαν για τα stage χαρακτηρικά στους καπιταλιστές με διάφορα προγράμματα.

Και μια επισήμανση, καθόλου ασήμαντη: με τα stage το δημόσιο εξασφάλιζε τζάμπα εργαζόμενους και το ελάχιστο κόστος το φρότωνε στον ΟΑΕΔ.

■ Νομοσχέδιο για περισσότερη «ευελιξία» στις ήδη αποσαθρωμένες

Σαρώνουν τις εργασιακές σχέσεις δοσίας των καπιταλιστών

Οκαπιταλιστής θέλει να κάνει τον εργάτη λάστιχο. Θέλει να μη χάνει ούτε ένα δευτερόλεπτο του χρόνου εργασίας. Να τον χρησιμοποιεί μόνο όποτε τον θέλει και για όσο θέλει. Αντίθετα, ο εργάτης θέλει κανονικότητα: 8 ώρες τη μέρα, 5 μέρες τη βδομάδα, 11 μήνες το χρόνο (συν 1 μήνα άδεια). Από τότε που υπάρχει καπιταλισμός αναπτύσσεται πάλι ανάμεσα στο κεφαλαίο και την εργασία μ' αυτούς τους όρους. Μέσα απ' αυτή την πάλη φτάσαμε κάποια στιγμή στο 8ωρο-5ήμερο-11μηνο. Ουδέποτε, όμως, οι καπιταλιστές σταμάτησαν να αμφισβητούν αυτά που κάποια στιγμή οι εργάτες μπόρεσαν να κατοχυρώσουν με συλλογικές συμβάσεις και νόμους. Ουδέποτε σταμάτησαν να παραβιάζουν στην πράξη συλλογικές συμβάσεις και εργασική νομοθεσία και στη συνέχεια να απαιτούν να κατοχυρωθεί και θεσμικά η αυθαίρεστη τους.

Την εποχή του νεοφιλευθερισμού, από τα μέσα της δεκαετίας του '80 και ιδιαίτερα τη δεκαετία του '90, άρχισαν σε όλο τον κόσμο να πρωθυπουργούνται οι λεγόμενες «ελαστικές σχέσεις εργασίας». Οι εργασιακές σχέσεις που κάνουν τον εργάτη λάστιχο με νόμιμο τρόπο. Οι κυβερνήσεις άρχισαν να τις θεσπίζουν και ως πρόσχημα έφερναν πάντοτε «την πραγματικότητα στην αγορά εργασίας», που ήταν «απορρυθμισμένη». Πρόκειται για μια λογική που θυμίζει το γνωστό σεξιστικό σόλογκαν: «αν δε μπορείς να αποφύγεις το βιασμό, κάτσε κι απόλαυσέ τον!» Αντί

να οργανώσουν τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και να τσακίσουν στα πρόστιμα τους παρανομούντες καπιταλιστές (λέμε τώρα!), αυτοί έκαναν νόμιμο το παράνομο καθεστώς. Και βέβαια, εκκινώντας από τη νέα βάση, οι καπιταλιστές συνέχιζαν να παρανομούν σε διευρυμένο επίπεδο και να ζητούν να προσαρμοστεί και η νομοθεσία στο νέο καθεστώς ασυνδίακας που είχαν διαμορφώσει σ' ένα τμήμα της αγοράς εργασίας, πάνω στα πιο ευάλωτα τμήματα της εργατικής τάξης.

Στη χώρα μας, ήταν το ΠΑΣΟΚ που άνοιξε το χρόνο αυτών των νομοθετημάτων, με το νόμο 2639/1998. Συνέχισε πάλι το ΠΑΣΟΚ με το νόμο 2956/2001 και η σκυτάλη πέρασε στη ΝΔ, που ψήφισε το νόμο 3385/2005. Ενδιαφέσως έγιναν και άλλες ρυθμίσεις, όμως ο κορμός των «ελαστικών εργασιακών σχέσεων» διαμορφώθηκε μ' αυτούς τους τρεις νόμους. Από τότε που έξεπασε η καπιταλιστική κρίση, θυμόμαστε όλοι τον περιβόλητο Κ. Μήχαλο, πρόεδρο του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητήριου Αθήνας, να βγαίνει στα παράθυρα και να ζητά τη θέσπιση μιας σειράς αντεργατικών μέτρων, φωνάζοντας ότι η νομοθεσία στην Ελλάδα είναι... υπερπροστατευτική και λειτουργεί ως... αντικίνητρο για τους επενδυτές. Ανάλογα αιτήματα διατύπωσε και ο ΣΕΒ, με πιο κομψό τρόπο (άλλο Δασκαλόπουλος, άλλο Μήχαλος).

Ηρθε, λοιπόν, η ώρα η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κυβέρνηση... αντιεξουσιαστών, με αρμόδιο υπουργό τον... μαρ-

ξιστή-λενινιστή Α. Λοβέρδο, να κάνει πράξη τις απαιτήσεις και τις προσδοκίες των καπιταλιστών. Στο προσχέδιο νόμου που με σεμνότητα έδωσε στη δημοσιότητα ο υπουργός Εργασίας την περασμένη Τρίτη, όχι μόνο διατηρείται ολόκληρο το αντεργατικό οπλοστόσιο του παρελθόντος, αλλά... επι-

καιροποιείται, συγκεκριμενοποιείται και αποσαφηνίζεται, έτσι που οι καπιταλιστές, μικροί και μεγάλοι, να μπορούν ν' ανοίγουν ολόκληρη τη βεντάλια, να επιλέγουν μέτρα ή συνδιασμό μέτρων και να μπορούν να τα εφαρμόσουν άμεσα, χωρίς γραφειοκρατικά ή άλλα εμπόδια.

Αν και έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και εμφανίζει μια μιντιακή πολυτρογμούσυνη, ο Α. Λοβέρδος δεν κατάφερε να πρωτοτυπήσει στο πλαστρίσμα του νομοσχέδιου που έρχεται στη θέση της προστατευτικής εργασίας. Ενδιαφέσως έγινε μεγάλη ιδέα για την ουσία του αστικού Τύπου, που παρουσίασε το νομοσχέδιο ως προοδευτική τομή και ως... ανάσχεση στην ασυνδίακη, ενώ πρόκειται για το ακριβώς αντίθετο.

</

εργασιακές σχέσεις, όπως απαιτούσαν οι καπιταλιστές

σεις, εν μέσω κρίσης και

αλλά δεν ορίζει ρητά ότι η εκ περιτροπής εργασία μπορεί να εφαρμοστεί και στους πλήρως απασχολούμενους. Γ' αυτό «αλύχταγε» τόσο καιρό ο Μίχαλος από τα τηλεπαράθυρα. Ήθελε συγκεκριμένοποίηση της ρύθμισης, γιατί στις συνθήκες της κρίσης οι καπιταλιστές θέλουν να τη χρησιμοποιήσουν, ήδη τη χρησιμοποιούν και δε θέλουν να μπλέξουν με μελλοντικές προσφυγές εργαζόμενων στα δικαστήρια.

«Εκ περιτροπής απασχόληση θεωρείται η απασχόληση κατά λιγότερες ημέρες την εβδομάδα ή κατά λιγότερες εβδομάδες το μήνα ή κατά λιγότερους μήνες το έτος ή και συνδυασμός αυτών κατά πλήρες ημερήσιο ωράριο εργασίας», προβλέπει το προσχέδιο Λοβέρδου, που ορίζει επίσης ότι ο εργοδότης μπορεί να τη χρησιμοποιήσει μέχρι 6 μήνες το χρόνο!

Οι καπιταλιστές απαιτούσαν επίσης μια ρύθμιση που θα αποθεώνει το διευθυντικό τους δικαίωμα και δεν θα τους μπλέκει σε τρίβες με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η εκ περιτροπής εργασία προϋπέθετε και πριν «διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων». Ο Λοβέρδος έρχεται και αποσαρφίζει αυτό το σημείο έτσι που να βολεύονται οι καπιταλιστές. Ως εκπρόσωποι των εργαζομένων ορίζονται η πτο αντιπροσωπευτική οργάνωση της επιχείρησης, το συμβούλιο εργαζομένων και αν λείπουν «η ενημέρωση και διαβούλευση γίνεται με το σύνολο των εργαζομένων!» Πώς γίνεται; «Σε τόπο και χρόνο που ορίζει ο εργοδότης», ο οποίος μπορεί να κάνει την ενημέρωση «με γενική ανακοίνωση σε εμφανές και προστό σημείο της επιχείρησης». Ο εργοδότης βγάζει μια ανακοίνωση, καλεί μετά τους εργάτες, τους ανακοίνωντες την επιτροπής εργασία, «ακούει» τη γνώμη τους (ποιος τολμά να μιλήσει); και αυτό είναι όλο!

◆ **Μερική απασχόληση:** Στη μερική απασχόληση, ένα καθεστώς έτσι κι αλλιώς αντεργατικό, ο Λοβέρδος εισάγει μια μεγαλοπρεπέστατη εξαίρεση. Ενώ προβλέπεται ότι το ωράριο των μερικώς απασχολούμενων πρέπει να είναι συνεχές, εξαιρεί τους οδηγούς και τους συνοδούς σχολικών λεωφορείων και τους καθηγητές στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών και μέσης εκπαίδευσης! Σχολάρχες και φροντιστηριάρχες θα μπορούν να απασχολούν αυτούς τους εργαζόμενους με σπαστό ωράριο. Π.χ. δυο ώρες το πρωί και δυο το μεσημέρι. Μόνο όσο τους χρειάζονται και

όποτε τους χρειάζονται. Και τι θα κάνουν στο ενδιάμεσο οι εργαζόμενοι; Ας κόψουν το λαιμό τους. Εκείνο που μετράει είναι το κέρδος του εργοδότη και όχι οι ανάγκες του εργαζόμενου.

Κυριολεκτικά για ξεκάρφωμα προστίθεται στο ισχύον καθεστώς μια διάταξη, σύμφωνα με την οποία το ωρομίσθιο όσων δουλεύουν κάτω από 4 ώρες την ημέρα προσαυξάνεται κατά 7,5%. Ο τετραρίτης παίρνει τουλάχιστον ένα ένσημο μερικής απασχόλησης, ενώ ο εργαζόμενος κάτω από 4 ώρες παίρνει λιγότερα ένσημα σε μηνιαία βάση, γεγονός που έχει επιπτώσει στην ασφαλισή του. Αυτό γιατί το «ξέχασε» ο ευαίσθητος υπουργός;

Και το προσχέδιο Λοβέρδου απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αιορίστου χρόνου, ενώ καταργεί την ισχύουσα υποχρέωση των καπιταλιστών να υποβάλλουν καπαιστάσιες στην Επιθεώρηση Εργασίας. Κατά τα άλλα, θέλει να ελέγχει τους εργοδότες!

◆ **Προσωρινή απασχόληση - Δουλεμπόριο:** Οχι μόνο διατηρείται άθιχτο το καθεστώς (άρθρα 20-25 Ν. 2956/2001), αλλά γίνεται χειρότερο. Εννοείται πως η πρόβλεψη ότι το νοικιασματικό εργαζόμενου «επιπτέται μόνο για συγκεκριμένους λόγους που δικαιολογούνται από έκτακτες πρόσκαιρες και εποχιακές ανάγκες» έχει καθαρά φιλολογική σημασία, όταν ακόμη και το κράτος παραβιάζει τη συνταγματική ρύθμιση που απαγορεύει την πρόσληψη προσωπευμένοι οι μεγαλοενοδόχοι. Γ' αυτούς δεν ισχύει ούτε το 45ήμερο, αν απασχολήσουν το προσωπικό «σε ολογήμερες κοινωνικές εκδηλώσεις». Έχει ένα γκρουπ, ένα συνέδριο, ένα γάμο; Παίρνει το προσωπικό για λίγες μέρες και δεν έχει καμιά υποχρέωση. Ακόμα και αν δεν έχει μεσολαβήσει 45ήμερο ανάμεσα στις δύο συμβάσεις!

Το ισχύον νομικό πλαίσιο (Ν. 2956/2001, άρθρ. 22, παρ. 2) προεβλέπει ότι οι αποδοχές αυτών των εργαζόμενων δεν μπορεί να είναι κατώτερες από τις προσδιοριζόμενες στις κλαδικές ή ομοιοεπαγγελματικές ή επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις. Ο Λοβέρδος θεωρεί... περιττή αυτή την πρόβλεψη και την εξαλείφει. Βέβαια, η συγκεκριμένη διάταξη στην πράξη παραβιάζονταν πάντοτε. Οι εργαζόμενοι δεν πληρώνονταν όχι μόνο με τα κλαδικά, αλλά ούτε με τα βασικά (γνωστή η δράση των δουλεμπόρων). Στα ευρωάργανα (Κομιστόν, Συμβούλιο, Κοινοβούλιο) επί έξι χρόνια είχε μπλοκαριστεί η σχετική ρύθμιση και τελικά αφαιρέθηκε από την οδηγία 104/2008 η υποχρέωση να πληρώνονται οι νοικιασμένοι εργαζόμενοι με βάση τις κλαδικές αποδοχές του πόστου που καλύπτουν. Πριν ακόμα ενσωματωθεί αυτή η οδηγία στο ελληνικό Δίκαιο, ο Λοβέρδος από τη μια διευρύνει το διάστημα στους 18 μήνες (12+6) και από την άλλη ανοίγει ένα τεράστιο παράθυρο για διαιώνιση της δουλεμπορικής σύμβασης. Αν μεσολαβήσει ένα διάστημα μη απασχόλησης 45 ημερών, μπορεί να ξεκινήσει νέο 18μηνο,

στον ίδιο εργοδότη, στο ίδιο αντικείμενο. Επισημαντάει την ορισμένη ότι κάποια στιγμή θα μπορούσε να γίνει αιορίστου χρόνου στον έμφεσο εργοδότη και να φύγει από τα νύχια του δουλέμπορου, πάει περίπτωτο. Μετά από ένα διάλειμμα 45 ημερών (στο οποίο, όπως ο καθένας μπορεί να καταλάβει θα εργάζεται «καύρω»), θα ξαναρχίζει γι' αυτόν ο κύκλος του 18μηνου, που δεν θα έχει τέλος. Ο Λοβέρδος καταφέρνει να κάνει σκόνη την κοινοτική οδηγία που ενσωματώθηκε στα ΠΔ Παυλόπουλου και Παναγιωτόπουλου, που απαγορεύει τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου για κάλυψη πάγιων και διαρκών ανοικών. Ξέρετε εσές καμία ανάγκη που να είναι έκτακτη και να διαρκεί επί 3 συναπτά έτη (18+18 μήνες), με ένα διάλειμμα 45 ημερών;

Το προσχέδιο Λοβέρδου δεν μπορούσε να μην έχει και τις φωτογραφικές του διατάξεις. Αναφέραμε παραπάνω αυτή για τους οδηγούς των σχολικών και τους καθηγητές των φροντιστηρίων. Δε μπορούσαν να μείνουν παραπονεμένοι οι μεγαλοενοδόχοι. Γ' αυτούς δεν ισχύει ούτε το 45ήμερο, αν απασχολήσουν το προσωπικό «σε ολογήμερες κοινωνικές εκδηλώσεις». Έχει ένα γκρουπ, ένα συνέδριο, ένα γάμο; Παίρνει το προσωπικό για λίγες μέρες και δεν έχει καμιά υποχρέωση. Ακόμα και αν δεν έχει μεσολαβήσει 45ήμερο ανάμεσα στις δύο συμβάσεις!

Το ισχύον νομικό πλαίσιο (Ν. 2956/2001, άρθρ. 22, παρ. 2) προεβλέπει ότι οι αποδοχές αυτών των εργαζόμενων δεν μπορεί να είναι κατώτερες από τις προσδιοριζόμενες στις κλαδικές ή ομοιοεπαγγελματικές ή επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις. Ο Λοβέρδος θεωρεί... περιττή αυτή την πρόβλεψη και την εξαλείφει. Βέβαια, η συγκεκριμένη διάταξη στην πράξη παραβιάζονταν πάντοτε. Οι εργαζόμενοι δεν πληρώνονταν όχι μόνο με τα κλαδικά, αλλά ούτε με τα βασικά (γνωστή η δράση των δουλεμπόρων). Στα ευρωάργανα (Κομιστόν, Συμβούλιο, Κοινοβούλιο) επί έξι χρόνια είχε μπλοκαριστεί η σχετική ρύθμιση και τελικά αφαιρέθηκε από την οδηγία 104/2008 η υποχρέωση να πληρώνονται οι νοικιασμένοι εργαζόμενοι με βάση τις κλαδικές αποδοχές του πόστου που καλύπτουν. Πριν ακόμα ενσωματωθεί αυτή η οδηγία στο ελληνικό Δίκαιο, ο Λοβέρδος από τη μια διευρύνει το διάστημα στους 18 μήνες (12+6) και από την άλλη ανοίγει ένα τεράστιο παράθυρο για διαιώνιση της δουλεμπορικής σύμβασης. Αν μεσολαβήσει ένα διάστημα μη απασχόλησης 45 ημερών, μπορεί να ξεκινήσει νέο 18μηνο,

στον ίδιο εργοδότη, στο ίδιο αντικείμενο. Επισημαντάει την ορισμένη ότι κάποια στιγμή θα μπορούσε να γίνει αιορίστου χρόνου στον έμφεσο εργοδότη και τελικά αφαιρέθηκε από την οδηγία 104/2008 η υποχρέωση να πληρώνονται οι νοικιασμένοι εργαζόμενοι με βάση τις κλαδικές αποδοχές του πόστου που καλύπτουν. Πριν ακόμα ενσωματωθεί αυτή η οδηγία στο ελληνικό Δίκαιο, ο Λοβέρδος από τη μια διευρύνει το διάστημα στους 18 μήνες (12+6) και από την άλλη ανοίγει ένα τεράστιο παράθυρο για διαιώνιση της δουλεμπορικής σύμβασης. Αν μεσολαβήσει ένα διάστημα μη απασχόλησης 45 ημερών, μπορεί να ξεκινήσει νέο 18μηνο, στον ίδιο εργοδότη, στο ίδιο αντικείμενο. Επισημαντάει την ορισμένη ότι κάποια στιγμή θα μπορούσε να γίνει αιορίστου χρόνου στον έμφεσο εργοδότη και τελικά αφαιρέθηκε από την οδηγία 104/2008 η υποχρέωση να πληρώνονται οι νοικιασμένοι εργαζόμενοι με βάση τις κλαδικές αποδοχές του πόστου που καλύπτουν. Πριν ακόμα ενσωματωθεί αυτή η οδηγία στο ελληνικό Δίκαιο, ο Λοβέρδος από τη μια διευρύνει το διάστημα στους 18 μήνες (12+6) και από την άλλη ανοίγει ένα τεράστιο παράθυρο για διαιώνιση της δουλεμπορικής σύμβασης. Αν μεσολαβήσει ένα διάστημα μη απασχόλησης 45 ημερών, μπορεί να ξεκινήσει νέο 18μηνο,

εταιρία δε μπορεί ν

Αθώες

Αθώες κρίθηκαν τελικά από το Α' Μονομελές Πρωτοδικείο Αθήνας η Στέλλα Πρωτονοταρίου, πρώην διευθύντρια του 132ου Δημοτικού Σχολείου και η Ντενάντα Καρκάλο, η δασκάλα που διδασκε τη μητρική τους γλώσσα στα αλβανικής καταγωγής παιδιά του σχολείου. Η δικαιοσύνη που «έίναι τυφλή» ακολούθωντας το πολιτικό κλίμα των ημερών, αθώωσε τις δυο δασκάλες. Βλέπετε, γίνεται πολύς ντρός για τα δικαιώματα των μεταναστών και πώς αυτά θα «ικανοποιηθούν» μέσα από ένα φευδεπίγραφο νομοσχέδιο, που διαφημίζει δεόντως ο «σοσιαλιστής» Γιώργος Παπανδρέου, μιας και οι φασίστες του ΛΑΟΣ αλλά και ο εκβιαζόμενος να ταυτιστεί μαζί τους Σαμαράς (μπας και χάσει τους ψηφοφόρους), τού στρώσανε το δρόμο να το παίζει άκρως προσδευτικός.

Γραφμή ν' αλλάξει άρδην τη στάση του πήρε και ο μοναδικός μάρτυρας κατηγορίας Γιουτλάκης, σημερινός διευθυντής του 132ου ΔΣ. Επειδή άλλαξε η κυβέρνηση και τα νταυλια βαράνε τώρα τόχαμο προοδευτικά, δεν είχε κανένα λόγο να καλύψει τον πρώην πολιτικό του προστάμενο Δημ. Πλατύ, γενικό γραφματέα του υπουργείου Παιδείας το 2007, ο οποίος, όπως είπε, του έδωσε προφορική εντολή να σταματήσει όλα τα διαπολιτισμικά προγράμματα -και τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας- στους αλλοδαπούς μαθητές που πραγματοποιούνταν στο σχολείο. Την παράνομη «προφορική» εντολή (προφανώς για να μην υπάρχουν ντοκουμέντα σε περίπτωση που στράβωνε η δουλειά και ο Γιουτλάκης απεκάλυπτε τους εντολοδόχους του) τον έδωσαν «στο όνομα της Ελληνικής Δημοκρατίας», που προφανώς κινδύνευε από ανθελλήνες τύπου Στέλλας Πρωτονοταρίου και Αλβανούς. Και βέβαια ο Γιουτλάκης, που σήμερα εμφανίζεται θιγμένος και με τανιάμενος, δε σκέφτηκε ούτε στιγμή να την παρακούσει, αφού επιφθαλμιούσε τη θέση του διευθυντή και θεωρούσε ότι επιτελούσε «εθνικό έργο». Άλλο αν γύρισε τώρα ο τροχός, συνεπικουρούντος και του κύματος διαμαρτυρίας που ξεσηκώθηκε σε όλο τον εκπαιδευτικό κόσμο, των δηλώσεων πολιτικών στελεχών, μεταξύ των οποίων και η νυν υπουργός Παιδείας Αννα Διαμαντοπούλου (που σκιαγραφεί το δικό της προφίλ) και των δημοσιευμάτων στον Τύπο.

«Μου έδωσαν προφορικές εντολές για τις οποίες δεν με κάλυψαν και βρέθηκα εκτεθειμένος. Αν δεν μπορείς να μας διασφαλίσεις ότι θα καταργηθεί το πρόγραμμα, μπορείς να παρατηθείς τώρα και να στελουμε κάποιον άλλον στη θέση σου. Ετοι σταμάτησα τα μαθήματα και τώρα με θεωρούν φασίστα και ακροδεξία», «έκανα λάθος, έπρεπε να είχα παρατηθεί» δήλωσε ο Γιουτλάκης και ζήτησε την αθώωση των κατηγορουμένων, αισθανόμενος ότι γίνεται αποδιοπομπαίος τρόχος. Το «κομμάτι» της έκανε με το τέλος της δίκης και η Αννα Διαμαντοπούλου, που χαρακτήρισε τη Στέλλα Πρωτονοταρίου Δασκάλα με το Δ κεφαλαίο, ενώ πήρε την πάσα για να μας θυμίσει πόσο «επίκαιρη» είναι η δικαίωσή της, μιας και η συζήτηση για την ένταξη των παιδιών των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία αποτελεί μια από τις προτεραιότητες της κυβέρνησης».

Τέλος καλό, όλα καλά, λοιπόν; Οχι βέβαια, αν το «πείραμα» του 132ου ΔΣ παραμείνει απλά ως τέτοιο, ένα «πείραμα» δηλαδή που έγινε κάποια στιγμή και σταμάτησε εκεί. Αν δε συνεχιστούν οι δράσεις στο σχολείο, αν το 132ο ΔΣ δε γίνει παράδειγμα για όλα τα σχολεία. Αν δεν ανοιχτούν από τους επαναστάτες εκπαιδευτικούς γενικότερα ζητήματα προλεταριακής ηθικής και αλληλεγγύης. Και βέβαια, αν το ταξικό κίνημα (που σήμερα είναι και αυτό ζητούμενο) δεν απομονώσει τους οσφυοκάμπτες εκπαιδευτικούς που ταυτίζονται με τις αντιδραστικές κατευθύνσεις της εξουσίας και αποτελούν πρόθυμα τσιράκια της.

Γιούλα Γκεσούλη

Και η δικαιοσύνη υπέρ των κολεγίων

Ολα τα σφυριά βαράνε στο ίδιο αμόνι. Η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη, οσμιζόμενη τον πολιτικό αέρα της εποχής, την αναγρέυση ουσιαστικά των «κολεγίων» σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, με την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας (το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα βρίσκεται ήδη στο Συμβούλιο της Επικρατείας), έκανε και πάλι το θαύμα της.

Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με την 3216/2009 απόφασή του, επιδίκιασε στο Ελληνικό Δημόσιο το ποσό των 50.000 ευρώ για την καλυσιεργία που επιδεικνύει στην αναγνώριση των «πτυχιών», που χορηγεί σε σύμπραξη με ξένο πανεπιστήμιο, το κλεγ «idef». Η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου ανοίγει και θέμα ακαδημαϊκής και όχι μόνο επαγγελματικής αναγνώρισης των «πτυχιών» των ξένων πανεπιστημών, που χορηγούνται μέσω των ελληνικών «κολεγίων», αφού απέρριψε την έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της πρωτόδικης απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου (εκδόθηκε το Δεκέμβρη του 2008), η οποία υποχρέωντε το ΔΟΑΤΑΠ

(πρώην ΔΙΚΑΤΣΑ) να δέχεται προς κρίση αιτήσεις αποφοίτων κολεγίων και όχι να τις απορρίπτει, μόνο λόγω του τόπου πραγματοποίησης των σπουδών, όπως πρότεινε μέχρι και σήμερα.

Στο σκεπτικό της απόφασης υπογραμμίζεται χαρακτηριστικά ότι η αποζημίωση επιβάλλεται γιατί «η καλυσιεργία (του ΔΟΑΤΑΠ) στο να μην αναγνωρίζει την επαγγελματική ισοτιμία τίτλων απονεμόμενων από ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα κρατών μελών της ΕΕ αν προηγουμένως δεν εξετάσει αν το σύνολο των σπουδών έχει διανυθεί σε εκπαιδευτικά ιδρύματα ανώτατης εκπαιδεύσεως εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, είχε αρνητικό αντίκτυπο στην επαγγελματική πίστη, το κύρος, τη φήμη, τη βιωσιμότητα, την οικονομική δραστηριότητα, την ανάπτυξη και επέκταση της επαγγελματικής δραστηριότητας της εκκαλούσας». Θυμίζουμε ότι κρίσιμο σημείο του ΠΔ, που ετοιμάζεται για την ενσωμάτωση της Οδηγίας-σύμφωνα με τα όσα «διέρρευσαν» στον αστικό Τύπο- είναι ότι ο

τόπος ή το ίδρυμα στο οποίο έχει πραγματοποιήσει τις σπουδές του ένας πολίτης της ΕΕ δεν έχουν καμιά σημασία, εφόσον οδηγούν σε επαγγελματικά δικαιώματα στη χώρα προέλευσης των τίτλων σπουδών (τα «πτυχία» χορηγούνται από τα ξένα πανεπιστήμια, με τα οποία συμβάλλονται τα «κολεγίων»). Η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, που δημιουργεί δεδικασμένο και ανοίγει την άρεξη για διεκδίκηση αποζημιώσεων και από τους απόφοιτους των κολεγίων, προκάλεσε την αντίδραση του πρύτανη του ΕΜΠ και του προέδρου του ΤΕΕ, που δήλωσαν ότι «οδηγεί σε ευθεία υποβάθμιση τα Πανεπιστήμια και τους αποφοίτους τους. Και αποτελεί παραβίαση της κοινής λογικής, του δικαίου και της ασφάλειας των έργων που ανατίθενται σε επιστήμονες». Οι ίδιοι υπογραμμίζουν ότι η τυχόν αναγνώριση ακαδημαϊκών ιστομάρων συνιστά παράκαμψη του άρθρου 16.

Βέβαια, η συντεχνιακή υπεράσπιση συμφερόντων (πρυτάνεις, ΤΕΕ κ.λπ.), μπορεί να δη-

μιουργεί εμπόδια στην «πανεπιστημιοποίηση» των κολεγίων, που θέλουν να επιβάλλουν η ΕΕ και η κυβέρνηση, έχει όμως κοντά ποδάρια, αφού δεν αμφισβητεί την ουσία αυτής της πολιτικής, που είναι η συνολική υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, ο κατακερματισμός των επιστημονικών αντικειμένων και η απόλυτη εξιδικευση, η «παραγωγή» ανθρώπων μιας χρήσης με τις απόλυτα αναγκαίες γνώσεις και δεξιότητες και συνεπώς ο ευτελισμός των πτυχιών και η πολιτοποίηση των σπουδών, μέσω της σαλαμποίησης τυπικών και «άπτυπων» σπουδών και του συστήματος των πιστωτικών μονάδων (στην πρώθηση αυτής της πολιτικής στα ελληνικά πανεπιστήμια έχει μεριδιού ευθύνης και το πανεπιστημιακό κατεστημένο). Η μόνη δύναμη ανατροπής των σχεδίων που απεργάζονται τα κέντρα του ντόπιου και ευρωπαϊκού κεφαλαίου και οι κυβερνήσεις τους, είναι το μαζικό, διεκδικητικό, αποφασιστικό φοιτητικό κίνημα. Είναι καιρός να ξαναβγεί στους δρόμους. Γιούλα Γκεσούλη

Λεπίδι στους διορισμούς εκπαιδευτικών

νείς και τα κενά που δεν καλύφθηκαν με τα μεριμέτια των συμπττών τημημάτων ως το τέλος της χρονιάς, για να μη μιλήσουμε για τα κενά που δημιουργούν οι πραγματικές ανάγκες των σχολείων (μείωση μαθητών ανά τάξη στα μεγάλα αιστικά κέντρα, ένας επιπλέον δάσκαλος στα πολυθέσια σχολεία, τμήματα ένταξης κ.λπ.). Προφανώς με την άρεξη της οποίας οι διορισμοί γίνονται σε ποσοστό 60% από τους πίνακες του ΑΣΕΠ και σε ποσοστό 40% από τους πίνακες προπτηρεσίας, απαιτούνται 6.000 μόνιμοι εκπαιδευτικοί (τόσοι περίπου διορίστηκαν και πέρυσι σε Α' θμια και Β' θμια εκπαιδευτούς). Πρόκειται για τους φθηνότερη λύση για το κράτος και την αναπτυξιακή πορεία τους. Είναι κατά την άποψη με την τελευταία τρύπα του ζουρνά, τη χειρότερη μορφή ελαστικής εργασίας στην

τα αποφαίτητα ένοτημα.

Η Αννα Διαμαντοπούλου το ήξερε το έργο, του οποίου εμείς τώρα βλέπουμε απλά τα προέργατα. Γ' αυτό, με το που κάθισε στην καρέκλα του υπουργείου Παιδείας, εξήγγειλε πάραντα αλλαγή στον τρόπο πρόσληψης των εκπαιδευτικών και έφτιαχνε κλίμα με τους «βολεμένους» αποσπασμένους εκπαιδευτικούς. Είχε κατά νου το άγριο πετσόδοκμα των διορισμών, ακό

■ Νέο διατροφικό σκάνδαλο, αμερικάνικης προέλευσης

Καρυδέλαιο μολυσμένο με ορυκτέλαιο σε βρόμικα τάνκερ

Θυμόσαστε το σκάνδαλο του ηλιέλαιου; Θυμόσαστε τον τρόπο με τον οποίο το κουκούλωσε η Κομισιόν; Το ίδιο ακριβώς κουκούλωμα γίνεται τώρα με φορτία καρυδέλαιου, που βρέθηκαν επίσης μολυσμένα με ορυκτέλαιο, σε υψηλές συγκεντρώσεις μάλιστα. Επειδή, δε, το συγκεκριμένο καρυδέλαιο είναι προέλευσης ΗΠΑ και όχι Ουκρανίας, οι ευρωπαϊκές υπηρεσίες κινούνται πιο γρήγορα στην κατεύθυνση της συγκάλυψης. Βοηθά σ' αυτό και το γεγονός ότι οι πισσότητες του καρυδέλαιου που καταναλώνονται δεν είναι τόσο μεγάλες όσο αυτές του ηλιέλαιου. Το καρυδέλαιο είναι συμπλήρωμα, ενώ το ηλιέλαιο είναι βασικό διατροφικό προϊόν, ιδιαίτερα στις χώρες που δεν έχουν παραγωγή ελαιολαδου.

Πώς μολύνθηκε το ηλιέλαιο; Καμιά απάντηση δεν δόθηκε ποτέ, μολονότι υποτίθεται ότι η Κομισιόν θα έκανε έρευνα σε συνεργασία με τις ουκρανικές αρχές. Δεν δόθηκε απάντηση, γιατί η Κομισιόν θέλει να κρύψει την ουσία του σκανδάλου, που είναι η μεταφορά υγρών τροφίμων με τάνκερ που μπορούν να μεταφέρουν και τοξικές και αικατάλληλες για διατροφή χημικές ουσίες. Ένα τάνκερ μπορεί να μεταφέρει τη μια φορά ορυκτέλαιο και την άλλη ηλιέλαιο. Υποτίθεται ότι καθαρίζεται, όμως είτε ο καθαρισμός είναι τηλημελής είτε έχει πτοτίσει η λαμαρίνα και έτσι επέρχεται επιμόλυνση. Η Οδηγία που ίσχυε παλαιότερα (βασική Οδηγία 43/14.6.93, για την υγειεινή των τροφίμων) προέβλεπε ότι τα τάνκερ που μεταφέρουν υγρά τρόφιμα θα είναι μόνο για τρόφιμα και απαγορεύεται να μεταφέρουν άλλες ύλες. Δυόμισι χρόνια αργότερα, άρχισαν οι «παρεκκλίσεις». Η Οδηγία 3/26-1-1996 ήρθε να βάλει την ασφάλεια των τροφίμων κάτω από την κερδοφορία των εφοπλιστών. Στην αιτιολογική της βάση η Κομισιόν το είπε καθαρά: η ισχύουσα Οδηγία «συνεπάγεται αδικαιολόγητα υψηλές δαπάνες για τις επιχειρήσεις του κλάδου τροφίμων». Επέτρεψε, λοιπόν, τη μεταφορά με τα δια τάνκερ και υγρών τροφίμων και άλλων, αικατάλληλων ή επικίνδυνων για τον άνθρωπο υγρών, θεοπίζοντας υποτίθεται κάποιο αυστηρό πλαίσιο για τον καθαρισμό των τάνκερ και αποκλείοντας τη μεταφορά κάποιων ιδιαίτερα επικίνδυνων υγρών. Με νέα Οδηγία (4/15.1.2004) τα υγρά που πριν θεωρούνταν επικίνδυνα.. έπαψαν να θεωρούνται. Τότε επι-

τράπηκε να μπορούν τα τάνκερ που μεταφέρουν υγρά λίπη και έλαια να μεταφέρουν και ορυκτέλαια (παραφρινέλαιο, λευκό ορυκτέλαιο κ.ά.). Αυτό υποτίθεται ότι ήταν προσωρινό και ότι μέχρι το Δεκέμβρη του 2006 θα επανεξεταζόταν το θέμα «βάσει νέων επιστημονικών στοιχείων».

Αυτή η επανεξέταση δεν έγινε ποτέ. Ούτε όταν εκδηλώθηκε το σκάνδαλο του ηλιέλαιου, που τάραξε την Ευρώπη. Το άφροσαν να περάσει και εισαγωγείς και εφοπλιστές συνέχισαν κανονικά τη... δουλίτσα τους. Την άνοιξη του 2008, έχοντας ήδη διερευνήσει την ουσία αυτού του σκανδάλου, απευθυνήθηκε στην Κομισιόν με συγκεκριμένα ερωτήματα, τα οποία διαβιβάσαμε μέσω του εδώ γραφείου της. **Ακόμα περιμένουμε απάντηση!** Η σωπή εν προκειμένω αποτελεί ομολογία ενοχής. Εποι, φτάσαμε στο σκάνδαλο του καρυδέλαιου, το οποίο επιβεβαιώνει την πηγή της μολύνσης, όπως θα δούμε.

Στις 3 Δεκέμβρη, εκδίδεται alert από τη Γαλλία, που αναφέ-

ρε ότι σε επίσημο έλεγχο στην αγορά βρέθηκε καρυδέλαιο, αμερικάνικης προέλευσης, το οποίο περιέχει ψηφλές συγκεντρώσεις ορυκτέλαιου (από 162 μέχρι 369 ppm, όταν το επιτρεπτό όριο είναι 50 ppm). Αρχίζει να ξετυλίγεται το κουβάρι της διανομής και βρίσκεται ότι το επιμολυσμένο καρυδέλαιο έχει διανεμηθεί σε Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχία, Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Ισπανία, Σουηδία, Βρετανία, Ελβετία, Σινγκαπούρη. Στα alert που εκδίδονται συνεχώς αναφέρονται και οι εταιρίες που αγόρασαν από τις μολυσμένες παρτίδες. Κάποια απτημή, ανακατεύουν και το όνομα μιας γερμανικής εταιρίας, η οποία όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια δεν είχε σχέση με τη συγκεκριμένη εισαγωγή. Τα παίρνουν στο κρανίο οι Γερμανοί και βγάζουν τα άπλυτα στη φόρα. Σε alert της 15ης Δεκέμβρη, η εταιρία Gustav Heess της Στουτγάρδης δηλώνει:

«Η Heess ήταν ήδη ενήμερη από φίμες που κυκλοφορούσαν στον κλάδο, ότι υπήρξαν προβλήματα στη Γαλλία με κα-

Αθέρτα ρυζομακάρονα με μεταλλαγμένα

Συνεχίζουν να εκδίδονται προειδοποίησης για ρυζομακάρονα κινεζικής προέλευσης που περιέχουν τη μη εγκεκριμένη πρόσμιξη Bt, που είναι γενετικώς τροποποιημένη. «Πλωντήριο» η Ολλανδία, με διαφορετικές εταιρίες κάθε φορά. Αναφέρουμε, για παράδειγμα, εξαιρετικά επείγουσα προειδοποίηση, που στάλθηκε στις 20 Γενάρη μέσω του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης της ΕΕ (RASFF), και αφορά εισαγωγή που έκανε η ολλανδική εταιρία Heuschen & Schrouff και άλλα σήματα της ίδιας μέρας που αφορά εισαγωγή από την επίσης ολλανδική Herman Kuijper BV (τις παλιότερες παρτίδες εισήγαγε η ολλανδική Asia Express Food). Από την Ολλανδία τα «μεταλλαγμένα» ρυζομακάρονα διανέμονται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Και τι γίνεται στη χώρα μας; Ο ΕΦΕΤ κοιμάται τον ύπνο του δικαίου. Αν πάρει προειδοποίηση από άλλη ευρωπαϊκή χώρα, ότι κάποιες παρτίδες ήρθαν και στην Ελλάδα, ψάχνει μπας και βγάλει άκρη. Η αντίδρασή του είναι και τότε καθυστερημένη, όπως αποδείχθηκε σε προηγούμενο δημοσίευμά μας, με αποτέλεσμα σημαντικό μέρος των προϊόντων να έχει αγοραστεί και καταναλωθεί. Αυτοτελώς, δεν ψάχνουν τίποτα και τα διάφορα alert περνούν και χάνονται. Για παράδειγμα, δεν είχαμε καμία αντίδραση του ΕΦΕΤ στα δύο alert που ήρθαν στις 20 Γενάρη. Την ίδια μέρα ο ΕΦΕΤ ενημέρωσε με δελτίο Τύπου, ότι έλαβε ένα σήμα από τις εισβετικές αρχές για ζελέ σε κεσεδάκια, βιετναμέζικης προέλευσης, που λόγω του σχήματός τους μπορούν να προκαλέσουν πνιγμό. «Ο ΕΦΕΤ άμεσα ξεκίνησε ελέγχους για πιθανή διακίνηση των ελύτων στην Ελλάδα. Μέχρι στιγμής δεν υπάρχουν δεδομένα που να αποδεικνύουν κάτι τέτοιο», κατέληγε το δελτίο Τύπου. Για τα ρυζομακάρονα (τα γνωστά νουντλς), που πουλιούνται αβέρτα στην ελληνική αγορά και σερβίρονται σε κάθε μαγαζί που πουλάει κινέζικο φαγητό, γιατί δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ξεκινήσει αυτοτελή έρευνα ο ΕΦΕΤ; Τόσο σήμερος είναι ότι στην Ελλάδα εισάγονται μόνο... «καθαρά» ρυζομακάρονα; Την προηγούμενη φορά, πάντως, το αντίθετο αποδείχτηκε.

Πολύ «Ψήσιμο» για ένα καραμπινάτο σκάνδαλο

Πονικός επικρατεί στο υπουργείο Γεωργίας μετά τις αποκαλύψεις μας για τον καναλάρχη Ν. Φλασόνα, ο οποίος επί 23 συναπτά έπι μισθοδοτούνταν ως υπάλληλος αιρίστου χρόνου του δημοσίου, που υποτίθεται ότι εργαζόταν στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου. Οπως πληροφορήθηκαμε, η παραίτηση που υπεβαίλει ο καναλάρχης μετά τις αποκαλύψεις μας δεν έγινε δεκτή, όμως οι διαδικασίες προχωρούν με ρυθμό χελώνας.

Η υπουργός Κ. Μπατζέλη παρέδωσε το φάκελο σε σύμβουλό της, ο οποίος τον έστειλε στο νομικό σύμβουλο του κράτους για να τον ψάξει και να εκδώσει γνωμοδότηση. Στο μεταξύ, τα ερωτήματα που έχουμε υποβάλλει με αιτήσεις μας σε υπηρεσιακούς παράγοντες και στην ίδια την υπουργό δεν έχουν αικόμη απαντηθεί. Την περασμένη Τετάρτη μας παραδόθηκε ένα γεγραφό από τη Διεύθυνση Διοίκησης Πρωταρικού Ιδιωτικού Δικαίου, που μας γνώριζε ότι «κι αναφερόμενες σε αυτές (σ.ο. τις αιτήσεις μας) καταγγελίες εξετάζονται από την υπηρεσία μας και θα λάβετε απάντηση επί των τεθέντων ερωτημάτων σας όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες».

Επαναλαμβάνουμε ότι για μας το πρόβλημα δεν είναι μόνο ο καναλάρχης που μισθοδοτούνταν σαν υπάλληλος. Είναι και όλοι αυτοί που τον διόρισαν και τον κάλυπταν επί τόσα χρόνια. Είναι και οι άλλες περιπτώσεις που δεν τις γνωρίζουμε.

ΥΓ: Σύμφωνα με πληροφορίες, δύο υπηρεσιακοί παράγοντες που χειρίστηκαν το θέμα Φλασόνα, ετοιμάζονται να ξεκινήσουν διαδικασία παραίτησης για συνταξιοδότηση. Καλά θα κάνει η πολιτική γηρασία του υπουργείου να μη κάνει δεκτές τις παραιτήσεις, μέχρι να ξεκαθαριστεί εντελώς το σκάνδαλο.

■ Ενα σκασμό λεφτά για ένα αχρηστό όργανο κοινωνικού εταιρισμού

Καμάρων σαν γύφτικο σκεπάρνι ο Πολυζωγόπουλος στο Ζάππειο. Ήταν και πάλι ο οικοδεσπότης στον «κοινωνικό διάλογο για την αγροτική οικονομία». Σε μια φιέστα του υπουργείου Γεωργίας, από την οποία απουσίαζαν οι αγρότες, οι οποίοι παρέμειναν στα μπλόκα. Σε μια φιέστα που ούτε σαν τέτοια δε μπόρεσε να λειτουργήσει και κατήντησε σκέτο φιάσκο. Η προηγούμενη φορά που ο Πολυζωγόπουλος έκανε τον οικοδεσπότη ήταν η φιέστα του Παπανδρέου στο Ζάππειο, κατά την οποία μίλησε μόνο ο πρωθυπουργός και ανακοίνωσε μια σειρά αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα.

Η ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) φτιάχτηκε

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός....

Ιεφκαριστούμε Μπατζελή, ιεφκαριστούμε Ελλάντα, που αναπέρασες τις ελπίδες μας: «Το πανελλαδικό συντονιστικό είναι αχταρμάς που αγγίζει τα όρια του αναρχοσυνδικαλισμού» είπε η σουπερ Κατερίνα, αναφερόμενη στους αγρότες. Γουάου! Είχα ακούσει για κόκκινα και γαλάζια τρακτέρ, αλλά για αναρχοσυνδικαλισμό ακούω πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια. Μάγκες, προβλέπω να γίνεται Σικάγο, με τους πρωταίστους των κινητοποιήσεων να την πληρώνουν για την πλατεία Haymarket στην οποία δα μετεξελιχθούν τα μπλόκα.

Προτάσεις Μπατζελή για την αγροτική του μέλλοντος

«Η φράσης "άντε γαμήσου" αποτελεί γλωσσολογικώς συνδυασμόν του επιφωνήματος άντε [εκ του άγα = φέρω, οδηγώ, άγετε, άτε, άίτε, άντε], και την προστακτικήν του ρήματος γαμέω· (= νυμφεύομαι, και μεταγενεστέρως = κάνω σεξ]. Το "άντε γαμήσου" αποτελεί σήμερον συχνότατην βαρείαν ύβριν των λεξιπενικών νεοελλήνων, συμπληρουμένη πλειστάκις διά της λέξεως "ρε μαλάκα", ή "μωρή". Ως προς την εννοιολογικήν της υπόστασιν ισχύουν τα εξής: Εάν η ύβρις "άντε γαμήσου" απευθύνεται προν άνδραν, ενέχει κυριολεκτικώς την έννοιαν της παραπομπής αυτού προς πρωτικήν συνουσίαν, δηλαδή ο υβρίζων παραπέμπει τον αντίπαλον συνομιλητήν προς ομοφυλοφιλικήν πράξιν, συνεπώς η ύβρις εμπεριέχει στοιχεία λίαν αρνητικής τοποθέτησεως του ομιλητού επί της ομοφυλοφιλίας και σαφώς προσβάλει τον αποδέκτην ως αμφισβήτουσα τον ερωτικόν του προσανατολισμόν. Η φράσης δηλαδή ταυτίζεται εννοιολογικώς με το "είσαι πούστης ρε!". Μεταφορικώς όμως, μιλονότι βαρεία, η ύβρις έχει απονήσει συν τα χρόνα, με αποτέλεσμα σήμερον να σημαίνει απλώς "άει παράτα μας ρε", "άσε μας ήσυχους", δηλαδή κατέστη πλέον soft ή light! Αντιδέτως, εάν η ύβρις "άντε γαμήσου" εκστομίζεται προς γυναίκαν –σχετικώς ασύνηδες– εμπεριέχει το μήνυμα της παραπομπής της κυρίας προς "δεραπευτική" ετεροφυλοφυλικήν συνουσίαν. Αυτό αυτοδικαίως ερμηνεύεται ως άποψις του ομιλητού περί πεοπενίας της κυρίας [πεοπενική κυρία = ερωτικής εστερημένη]. Δηλαδή η ύβρις "άντε γαμήσου" απλώς διατυπώνει σημαίνει "άντε κυρία μου να κάνεις έρωτα μπας και πρεμήσεις και βάλεις μυαλό". Αυτό καθοδηλογεί το γεγονός ότι εν τοις λαϊκοίς στρώμασι κυριαρχεί η άποψις ότι διά πάσαν νευρωσικήν ή ψυχοπαθολογικήν κακοδαιμονίαν των Ελληνίδων πταίει πάντα η έλειψης ερωτικών επαφών [σεξ]. Απόσπασμα από το βιβλίο «Η ψυχολογία των ύβρεων και των ιδιωματισμών» του Δρ. Χαράλαμπου Γκούθα, εκδόσεις Ιδρύματος «Μουσείο Τεχνών και Επιστημών Πρέβεζας», έτος 2002.

Πάντως, η Κοκκινοσκουφίτσα συμφωνεί απόλυτα –και ως ποντήρι αλλά και ως διασωμέίσα παρ' άλλων– ότι η σούπερ Κατερίνα έχει δίκιο όταν δηλώνει «πρέπει να τελειώνουμε με την αντίληψη ότι οι αγρότες δα ζουν από τις επιδοτήσεις». Σαφέστατα! Από τις επιδοτήσεις –τόσο της στριμωγμένης σαν κατασρίδα στη γωνία εργατικής τάξης, όσο και των αφεντών της κυρίας– δα ζει μόνο το πολιτικό προσωπικό, πάρει και τελείωσε.

«Μάλιστα, έλεγα ότι ακόμη και αν δεν κάνω ταινία για τον εμφύλιο, εγώ το χρέος μου σαν πολίτης το έκανα. Διέδεσα τέσσερα-πέντε χρόνια διαβάζοντας και ψάχνοντας». Μετά την παραπάνω συγκλονιστική δήλωση Παντελή Βούλγαρη στα ΜΜΕ της Ξάνθης, η Κοκκινοσκουφίτσα αισθάνεται δικαιωμένην. Ας την φορολογούν βαρέως, ας την απολύουν, ας μην πάρει ποτέ σύνταξη, ας μην έχει να φάει, ας την κυνηγούν, ας την πηδάνε, ας την κάνουν ό,τι θέλουν. Εκείνη το χρέος της το έκανε, διαβάζοντας και ψάχνοντας, μάλιστα όχι μόνο τέσσερα-πέντε χρόνια. Σύντροφοι που διαβάζετε, χαρείτε και αγαλλιάστε για την περαιτέρω απενοχοποίηση. Ούρα!

...ντάξει, ο Καλλικράτης έκανε τα μακρά τείχη, ο Hertz τα βραχέα κύματα, αλλά δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο ως προσωνύμιο της διοικητικής μεταρρύθμισης; Βέβαια, ζητώ ταπεινά συγνώμη πολυχρονεμένε πασά μου, που με τα βρώμικα προλεταριακά πόδια μου πατώ στα πολυτελή εξουσιαστικά χωράφια. Αυτά τα γαλάζια σημάδια στον τοίχο μπορεί να 'ναι κι από αίμα. Άλλα, αφού πρόκειται για μεταρρύθμιση, ας τη λέγαμε «Λουδίηρος». Λουδίερ ολούθε. Ας τη λέγαμε Ερατοσθένης, να μας παραπέμπει και σε κόσκινο ή Κερατοσθένης, το κέρατό μου! Ομως, το ότι από τον Καποδίστρια πήγαμε στον Καλλικράτη είναι υποδηλωτικό μιας δεαματικής οπισθοδρόμησης. Και βέβαια, όχι μόνο ως προς τον ιστορικό χρόνο. Ας τη βάφτιζαν «2010: Η Οδύσσεια της αυτοδιοίκησης» ή «των Ελλήνων οι κυνότητες φτιάχνουν άλλο γάλα αξία» που λέει κι ο Αδηνιόνιος 2004. Ωστόσο, υποδέω ότι οι επαίστοντες δα σκέφτηκαν: ποιο μοντελάκι μου ταιριάζει καλύτερα; Σίγουρα αυτό το μήνι με τους μισούς δήμους. Και πώς να το πω; Ικτίνος ή κτήνος; Δίας ή the ass; Δράκοντα ή δρα κοντά; Θα το πω Καλλικράτη, κάλοι-κράτη άλλωστε ορίζουν τον κόσμο...»

Και πάλι συγγράμ...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Κρατική επιχορήγηση 1.200.000 ευρώ για 12 θέσεις εργασίας, που δεν δημιουργήθηκαν!

Χρήμα με ουρά στα ταμεία της Περισσός ΑΕ

Είχαμε γράψει πολιούτερα για τη γενναία κρατική επιχορήγηση που εισέπραξε η «Τυποεκδοτική ΑΕ», αξιοποιώντας τους λεγόμενους «αναπτυξιακούς» νόμους, τους οποίους κατά τα άλλα ο Περισσός καταγγέλλει ως ληστρικούς και χαριστικούς προς το μεγάλο κεφάλαιο. Μια απόφαση που υπέγραψε η Λούκα Κατσέλη στις 14 του περασμένου Δεκέμβρη μας έδωσε τη δυνατότητα να ξετυλίξουμε όλο το κουβάρι των προκλητικών επιχορηγήσεων προς την εκτυπωτική επιχείρηση του Περισσού.

Στις 15 Νοέμβρη του 2006, με απόφαση του υπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ 1762, 5.12.2006) η Τυποεκδοτική ΑΕ υπήχθη στις διατάξεις του «αναπτυξιακού» νόμου. Η κατηγορία της επένδυσης ήταν «εφοδιαστική αλυσίδα» και το ύψος της 1.098.560 ευρώ, εκ των οποίων τα 329.568 ευρώ ήταν κρατική επιχορήγηση (30% της επένδυσης). Με την επένδυση αυτή υποτίθεται ότι θα δημιουργούντων πέντε (αριθμός 5) νέες θέσεις εργασίας δημιουργησαν; Καμία! Δεν αναφέρεται τίποτα στην απόφαση για την ολοκλήρωση της

κρατική επιχορήγηση (30%). Νέες θέσεις εργασίας (κρατηθείτε) εφτά (αριθμός 7)!

Η δεύτερη αυτή επένδυση, το χοντρό πακέτο, ολοκληρώνεται τον Αύγουστο του 2009, όπως φαίνεται από τη σχετική υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 1888, 4.9.2009). Το συνολικό ύψος της επένδυσης μειώνεται ελαφρά και η επιχορήγηση ορίζεται στο ποσό των 906.483 ευρώ, τα οποία και πήραν. Πόσες νέες θέσεις εργασίας δημιουργησαν; Καμία! Δεν αναφέρεται τίποτα στην απόφαση για την πολιτική της προηγούμενης κυ

επένδυσης, όπως γίνεται με κάθε επένδυση που ολοκληρώνεται.

Τι γίνεται με το άλλο πακέτο, το μικρότερο; Φαίνεται ότι δεν ασχολήθηκαν ιδιαίτερα, ρίχνοντας όλο το βάρος στο «χοντρό» πακέτο. Γ' αυτό και, μολονότι έχουν περάσει ήδη τρία χρόνια και ολοκληρώθηκε η μεγάλη επένδυση, επεδίωκαν μια ανοβολή, με τη μέθοδο της τροποποίησης της σύμβασης. Την τροποποίηση υπέγραψε η Λ. Κατσέλη (ΦΕΚ 2514, 22.12.2009), συνεχίζοντας την πολιτική της προηγούμενης κυ

■ Υπουργός Περιβάλλοντος

Αφετε τους καπιταλιστές ελθείν προς με

«Το ότι ένας είναι κουμπάρος ενός Υφυπουργού, ειλικρινά σας μιλάω, δεν νομίζω ότι πρέπει να αποτελεί εμπόδιο για να τοποθετηθεί, ένας πολύ άνιος άνθρωπος, Πρόεδρος της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ. Και σε αυτό είμαι σαφής. Δηλαδή δεν είναι δυνατόν να ποινικοποιείται η συγγενική ή η φριλική σχέση». Αυτά έλεγε η Τ. Μπιρμπίλη στο ραδιοσταθμό «Βήμα», το πρώτη της περασμένης Τρίτης. Δεν τη ρώτησαν, βέβαια, για τον «άτυπο» μυστικούμβουλο της Ν. Χλύκα, έναν ιδιώτη μελετήτη, ιδιοκτήτη ανώνυμης εταιρίας που κάνει μπτίζεις με το δημόσιο, ο οποίος κατέρτισε το δασικό (δασοκτόνο) νομοσχέδιο και εξακολουθεί να λύνει και να δένει και να χαράζει τη δασική πολιτική που πλέον είναι αρμόδιητη τους προστατευόμενους περιβάλλοντος

Ούτε τη ρώτησαν για τον ειδικό γραμματέα Υδατίνων Πόρων του υπουργείου Ανδρέα Ανδρεαδάκη, η σύζυγος του οποίου διαθέτει μια από τις μεγαλύτερες στο είδος μελετήτηκες εταιρίες, στην οποία μάλιστα ο ίδιος φριγουράρει ως βασικός επιστημονικός συνεργάτης (την αποκάλυψη έκανε

την περασμένη Κυριακή το «Πρώτο Θέμα», το οποίο πάντως δεν ενοχλήθηκε καθόλου από την παντοδύναμη παρουσία του Ν. Χλύκα, καθόσον ο τελευταίος έχει στενές επαγγελματικές σχέσεις με τη... συμπαθή τάξη των μεγαλοεργολάβων).

Η κ.

■ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους

Μετά από τετραετή σιωπή, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις –όπως η δίκη του ΕΛΑ– ήταν εικωφαντική, το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους ανασυγκροτείται και πάλι και ξεκινά έναν καινούργιο κύκλο, στον οποίο πρόταγμά του είναι η απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων. Απελευθέρωση χωρίς όρους συνδιαλλογής με το αστικό αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, στις διάφορες φάσεις που αυτό πέρασε από το 2002 μέχρι το 2006, όταν και σταμάτησε τη δράση του, συγκρότησαν τη «Δράση για την Ελευθερία», μια συλλογικότητα ανοιχτή, κινηματική, που επιθυμεί ν' ανοιχτεί πλατιά και να συσπειρώσει το ευρύτερο δυναμικό της αλληλεγγύης.

συνιατική με το αυτόκιο κράτος, αλλά με δρους λαϊκού κινήματος. Με φηλά το κεφάλι, όπως αποφυλακίστηκαν οι καταδικασμένοι σε θάνατο ή ισόβια της περιόδου του εμφύλιου πολέμου.

Υστερα από δυο προκαταρκτικές συζητήσεις και δυο ανοιχτές συνελεύσεις, συλλογικότητες και άτομα που είχαν συμμετάσχει στο κίνημα τουμένων-φυλακών, αλλά αντίθετα επιδιώκοντας τη συνεργασία και τη συμπόρευση όπου χρειάζεται, η «Δράση για την Ελευθερία» επικε-

Στις 26 Γενάρη συμπληρώθηκε ένας χρόνος από το θάνατο του **Γιώργου Γκουντούνα** και στις 2 Φλεβάρη τρία χρόνια από το θάνατο του **Κωστή Νικηφοράκη**. Δυο αγωνιστών στενά δεμένων με το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς

κρατούμενους.
Στη μνήμη τους θα οργα-
νωθεί εκδήλωση το **Σάββα-
το 2 Φλεβάρη**, σε χώρο και
ώρα που θα ανακοινωθεί.

του «ένοπλου» αποτελεί όρο για την ανάπτυξη ενός πλατιού κινήματος αλληλεγγύης, που θα μπορεί να θέσει με αξιώσεις το αίτημα της απελευθέρωσης των συγκεκριμένων κρατούμενων. Ως λαϊκό αίτημα με πολιτικό χαρακτήρα και όχι ως αίτημα με νομικές παραμέτρους. Η εμπειρία των πολιτικών κρατούμενων του εμφύλιου αποτελεί οδηγό για δράση.

Αμεσα, πρέπει να ανοίξουν μια σειρά μέτωπα. Για παράδειγμα, το συνεχίζομενο έγκλημα σε βέρος του Σάββα Ξηρού, που έχει κατοδικοστεί σε αργό θάνατο και κινείται στην κάθε σημείο της υπότομης

νωση και νοσοκομείο. Το Ζήτημα των αδειών. Στον Βασιλη Ξηρό κόπτηκαν οι άδειες του έπαιρνε, μετά από τη ρύθμιση που εισήγαγε λάθρος ο Δένδιας στον «κουκουλονόμο», που δίνει δικαίωμα βέτο στον εισαγγελέα. Μετά από μερικούς μήνες θα θεμελιώσουν δικαίωμα άδειας και οι καταδίκασμένοι σε ισόβια και επειδή θα τους το αρνηθούν, εκδικητικά και τσαμπουκαλιδικά, το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να είναι έτοιμο να παλέψει.

Η «Δράση για την Ελευθερία» συνέρχεται κάθε Τρίτη στις 8μμ στο Στέκι Μεταναστών (Παπαϊωάννη 13)

Ενα πλοίο για τη Γάζα

Ακρως ενθαρρυντική ήταν η εναρκτήρια συνέλευση της πρωτοβουλίας «Ενα πλοίο για τη Γάζα», που έγινε στο Πολυτεχνείο την Πέμπτη 21 Γενάρη. Δεκάδες αγωνιστές από παλαιότερες και νεότερες πρωτοβουλίες ολληλεγγύης στο μοιχόμενο παλαιοτινιακό λαό συζήτησαν και έθεσαν τη βάση για την ανάπτυξη μιας καμπάνιας που θα επιτρέψει το «αρμάτωμα» ενός ελληνικού πλοίου, το οποίο θα προστεθεί στο στολίσκο που ετοιμάζεται για να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας την άνοιξη. Η πρωτοβουλία αναλήφθηκε από το Free Gaza Movement και ήδη έχει διευρυνθεί αγκαλιάζοντας κινήσεις σε διάφορες χώρες.

Ηδη δημιουργήθηκαν ομάδες εργασίας που θα προετοιμάσουν τη συγκρότηση της ελληνικής πρωτοβουλίας και την ανάπτυξη της καμπάνιας, ενώ σε λίγες μέρες θα υπάρξει και σάιτ στο διαδίκτυο.

Στην Αθήνα

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΞΩΡΙΑΣ

29/01
Πουλιά στο Βάλτο

05/02 Η ζωή στους Βράχους

Στη Θεσσαλονίκη

**Εκδήλωση - Συζήτηση
Σάββατο 30 Γενάρη, 7μμ**

Μπακατσέλου 1 και Εγνατία Εισόδος Ελεύθερη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ο Αυνανίστωρ ἀφήσε χάμαι την αιγιδα του μέσα σε καταιγίδα από πέτρες, νεράντζια, υγρόν πυρ και διάφορα όλλα χοιροαπωθητικά και ζύγισε με το μπουφέ (σα. εκ του μπουφρός, όπως το πλακέ εκ της πλάκας και το κουκουέ εκ του κούκου, που ένας και μόνος όχι μόνο δεν έφερε την άνοιξη, αλλά μας έριξε σε πολικό χειμώνα) βλέμμα της βραδύνοιας τον Πεοκρούστη, χήρο χοίρο με καθήκοντα δυσμοιρίτη. Χωρίς περίσκεψη και αιδώ (εδώ υπεισέρχεται η μεταγενέστερη Καβάφειος πτοίηση), είπε με τον κατεστημένο στο σώμα θρασύ τρόπο: «Δηλαδή μου λέτε ότι από μάχιμος και χαλκέντερος ήρως των δρόμων, θα μετατραπώ σε μοχαλά καρακόλη!». Οξάλλος John Wayne ο Πεοκρούστης, τον κοίταξε με το ζηλόφθυνο –αλλά μεταμφιεσμένο σε σκληρό– βλέμμα που φορούσε στις μαθητικές πτορείες: «Νόμος και βουλή πειθεσθαι ενός» (νόμος είναι και η πειθαρχία στη θεληση του ενός) του είπε, χρησιμοποιώντας λόγια του Ηράκλειτου και αναφερόμενος στο υπέρτατο ον, το χρυσό (Gold-on). Προσθέτοντας –όπως κάθε φορά που τον μνημόνευε– την εκ της Οδύσσειας Ομηρική τιμητική αναφορά προς τον τρισμέγιστο: «Ω πάτερ ημέτερε Κρονίδη, ύπατε κρειόντων» (ω παπέρα μας, υἱέ του Κρόνου, πρώτε των βασιλέων).

Ο Αυανάστωρ χαμήλωσε το ρύγχος του σα να έφαγε κατάμουστρα αβγό έξω από την πρεσβεία και γυριζόντας «μπορεί να είμαστε πρώην δούλοι και νων μη σκεπτόμενο κρέας, αλλά θα έρθει καιρός που αυτό θ' αντιστραφεί», απομακρύνθηκε... «Πλαγκτέ, τάχ' αυ σ' εφ' ύεσσι κύνες ταχέες κατέδονται οίον απ' ανθρώπων, ους έτρεφες» (χαμένε, τα γοργά σκυλιά που θρέφεις δε θ' αργήσουν / εκεί, σιμά στους χοιρούς σου μονάχο να σε φάνε), μουρμούρισε –άγνωστο γιατί και προς πτοίον– ο Πεοκρούστης από Ιλιάδος. Επειτα στράφηκε προς το ποιμνιό του και με το ηγετικό παράστημά του πρόσταξε: «Ιστο το κορμί, ψηλά το κεφάλι, κίνησις αρμονική, βήμα ανάλαφρο, ύφος αρχοντικόν. Και κυρίως σοβαρότης. Οχι τσαχπινιές, οχι νάζια και καμώματα. Το μανεκέν δεν είναι μπαλαρίνα του μουσικού θεάτρου. Το μανεκέν είναι ένα πλάσμα που φορώντας μια ξένη τουαλέτα ενσαρκώνει μια ξένη προσωπικότητα. Οταν θα βρίσκεστε επάνω στην πασαρέλα των επιδείξεων, εσείς δεν θα είσαστε εσείς» (φράσεις που το εθνοσωτήριον έτος 1970, έμελλε να χρησιμοποιηθούν από τον Λάμπτρο Κωνσταντάρα στην ταινία «Ένας τρελός γλεντζέρος»).

Την ίδια ώρα, το υπέρτατο, χρυσό ον χάιδευε τα παράσημα που του είχαν απονεμηθεί, μελαγχολικό στη σκέψη των λόγων του Μακρυγιάνη: «Πού 'ναι τα παράσημά σου; Πού 'ναι η μεγάλη σου στολή; Πού οι καναπέδες οι χρυσοί; Πού οι κόλακες να μας λένε μυθολογίες και να τους πιστεύωμεν και να χάνωμεν την δικαιοσύνη εις την ανθρωπότη και να τρώμεν τους τίμιους ανθρώπους ζωντανούς και τους ἀτίμους να τους πιστεύωμεν και να τους δοξάζωμεν;... Οτι όποιον αδικάς τιμή, ζωή και λευτεριά και δεν τον ακρίνεις στην προσωρινή ζωή να ζήσῃ ως ἀνθρώπος, αυτός σ' αγνοείταινει, δεν σε συγνωνόνει».

Κι έτσι τέλειωσε η μέρα του, με τον Μακρυγιάννη να στοιχειώνει τις σκέψεις του: «Οι διαφαρμένοι, διά να ρουφήζουν την πατρίδα κ' εθνικά όλο συχνούς εφύλιους πολέμους έκαναν και φατρίες και είναι άλλος Αγγλος, άλλος Γάλλος κι άλλος Ρουύσος. Κι αυτό δεν σβένει από αυτούς. Δια να το σβέσετε, δια να στερεωθή η πατρίδα, χρειάζεται δικαιούσνη να 'χετε και 'λικρίνεια και μ' αυτό κάνετε συντρόφους της πατρίδος όλους τους αγωνιστάς. Ελαμπτρύνθη ο Κωλέτης και η συντροφιά του κι όλες οι ξεκλησμένες παντιέρες και οι σαβούρες του τόπου. Κι ο πρέσβυς της Γαλλίας ήταν το παν. Και ήταν το λύσε και το δέσε και γενικός συβουλάτορας σε όλα ο κύριος Πισκατόρης κι αδελφός στενός του πρώτου υπουργού Κωλέτη. Κι ό,τι οδηγίες έστελνε ο Φιλιππας ο βασιλέας της Γαλλίας και η κυβέρνησή του εκείνο γένονταν. Κι όλος ο αγώνας τους, τώρα οπού έλαβαν επιρροή και τα μέσα εδώ, είναι δια την θρησκείαν σκολειά γαλλικά, μοναστήρια, εκκλησίες και πλήθος άλλα μέσα και κατήχησες εις τον κόσμο για να προβιδέψουν αυτό το έργον. Μάσαν' κι όλους τους μπερμπάντες δικούς μας και ξένους κι αγωνιζονται εις αυτό το αντικείμενον με μεγάλη προθυμία. Και ποιοι εργάζονται εις αυτό; Μεγάλοι άντρες, βασιλέας πλούσιος από σοφία, από κατάστασιν, από υπηκόγους».

Foto tipos

**Γι' αυτό
σας πλακώνουν
στις φάπες**

Στην πολιτική επικαιρότητα τα αγροτικά μπλόκα είναι το θέμα αιχμής. Στην αθλητική επικαιρότητα το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στα ερυθρόλευκα «μπλόκα», που εποιημάζονται να στήσουν στο Ρέντη οι οπαδοί του Ολυμπιακού, μετά την εντός έδρας ήττα της ομάδας τους από τον ΠΑΟΚ. Τηρουμένων των αναλογιών, οι δύο περιπτώσεις μοιάζουν αρκετά. Αγρότες και ερυθρόλευκοι οπαδοί αμφισβήτησαν εμπράκτως και με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τις επιλογές αυτών που κυβερνούν κράτος και ΠΑΕ και δείχνουν διατεθειμένοι να χοντρύνουν το παιχνίδι αν χρειαστεί. Μάλιστα, και στις δύο περιπτώσεις τα αιτίματα χωρίζονται σε δυο κατηγορίες: τα άμεσα και τα «διαφραγματικά». Οσον αφορά τους αγρότες, αργά ή γρήγορα η κυβέρνηση θα κάνει πίσω, θα βρει τα φράγκα που ζητούν και θα τα δώσει για ν' ανοίξουν τα μπλόκα (περισσότερες λεπτομέρειες στις πολιτικές στήλες της «Κ»), ενώ για τα «διαφραγματικά» μέτρα ήδη έχει ξεκινήσει ο «διάλογος» και οι οπανταχού εμπειρογνώμονες εργάζονται νυχθημερόν για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση της ελληνικής γεωργίας.

Στον Ολυμπιακό τα πρόγματα είναι πολύ πιο δύσκολα, γιατί η ερυθρόλευκη διοίκηση έχει να αντιμετωπίσει πελάτες και μάλιστα με απαιτήσεις. Ο πρόεδρος των ερυθρόλευκων Σωκράτης Κόκκαλης ξέρει ότι η ένταση και η έκρυθμη κατάσταση που επικρατεί σήμερα δεν είναι παροδική και θα συνεχιστεί τουλάχιστον μέχρι το τέλος του πρωταθλήματος. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα η ομάδα θα πρέπει να κερδίζει συνεχώς, γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα έχουμε «αναζωπύρωση», φάπτες και κορνέδες. Μια επιπλέον δυσκολία που έχει να αντιμετωπίσει ο Κόκκαλης είναι ότι δεν ελέγχει ο ίδιος τις εξελίξεις και δεν έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Ο κάδμος του Ολυμπιακού για να ηρεμήσει απαιτεί νίκες και τίτλους, όμως αυτό είναι σε συνάρτηση παραμέτρων που δεν αφορούν αποκλειστικά την ομάδα. Ο Κόκκαλης δεν θα φτάνει να ενισχύσει απλά και μόνο τον Ολυμπιακό. Θα πρέπει να τον ενισχύσει περισσότερο από μια ανάλογη ενίσχυση του Παναθηναϊκού ή κάποιου άλλου ανταγωνιστή του, γιατί μόνο έτσι μπορεί να διασφαλίσει τους τίτ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

του σχεδιασμός για τη φετινή χρονιά (καλή πορεία στην Ευρώπη και διεκδίκηση του τίτλου μέχρι το τέλος) δεν έγινε πράξη και πρέπει να πάρει τώρας και υπό καθεστώς λαϊκής πίεσης τις αποφάσεις που είχε προγραμματίσει για το καλοκαίρι. Εχει αποδειξεί ότι είναι ικανότατος διαχειριστής των κρίσεων που κατά καιρούς έχουν προκύψει στην ομάδα και ίσως ο κορυφαίος ποδοσφαιρικός παράγοντας της χώρας.

Ηδη έκανε την πρώτη κίνηση για να σταματήσει καταρχήν την αμφισβήτηση προς το πρόσωπό του. Τα παπαγαλάκια του διοχέτευσαν εντέχωνς στα ηλεκτρονικά αθλητικά μέσα ενημέρωσης ότι σκοπεύει να παραιτηθεί από πρόεδρος της ΓΠΑΕ Ολυμπιακός, γιατί έχει πικραθεί από τις αντιδράσεις των οπαδών της ομάδας, και στα ερυθρόλευκα στέκια επικράτησε πτανικός. Τα τηλέφωνα στην ΓΠΑΕ και στις αθλητικές ραδιοφωνικές εκπομπές «έσπασαν» από τα τηλεφωνήματα των γαύρων που παρακαλούσαν τον πρόεδρο να παραμείνει στη θέση του και να ηγηθεί της προσπάθειας να επανακάμψει η ομάδα. Ήταν όποια διάθεση για κριτική σχετικά με άστοχους χειρισμούς, αφελειες, παραλείψεις ή λάθη σε εναντίον του έδωσε τη θέση της στην εν λευκώ εξουσιοδότησή του να κάνει ό,τι αυτός νομίζει προκειμένου να βγει η ομάδα από το αδιέξοδο. Με όλα λόγια, αναγό-

ρευσαν τον υπεύθυνο για τη σημερινή κατάσταση ως τον ένα και μοναδικό σωτήρα της ομάδας. Υπάρχει αντίφαση στη συμπεριφορά των ερυθρόλευκων οπαδών; Ναι, αλλά είναι οπολύτως κατανοητή και φυσιολογική. Την Κυριακή, εν βρασμώ ψυχής και με νωπή την άθλια ογωνιστική εικόνα της ομάδας τους, λειτουργησαν ως αγανακτισμένοι οπαδοί και έκραξαν τον αποκλειστικό υπεύθυνο για την κατάντια της ομάδας, τον Σωκράτη Κόκκαλη. Την Τρίτη, μπροστά στον κίνδυνο να μπει η ομάδα τους σε οικονομική και διοικητική κρίση, στήριξαν το μοναδικό φερέγγυο επενδυτή που διαθέτει αυτή την ώρα η ερυθρόλευκη οικογένεια, τον Σωκράτη Κόκκαλη.

Μετά απ' αυτές τις εξελίξεις, ο νυν πρόεδρος πήρε την

■ ΛΟΥ ΤΣΟΥΑΝ Η πόλη της ζωής και του θανάτου

Ητανία αναφέρεται στην πιθανολογίμενη μεγαλύτερη σφαγή του προηγούμενου αιώνα, όταν το 1937 οι Ιάπωνες εισέβαλλαν στην κινεζική πόλη Ναντζίνγκ και εκτέλεσαν περί τους 200.000-300.000 κατοίκους της. Στην εμβληματική αυτή πόλη (πρώην πρωτεύουσα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας), ο Σουν Γιατ Σεν, πρώτος πρόεδρος της χώρας μετά την ανατροπή της δυναστείας των Μαντσού, ανακήρυξε το 1912 την ιδρυση του σύγχρονου κινεζικού κράτους. Η ιαπωνική εισβολή στην Κίνα το 1931 υπήρξε το επιστρέγασμα μιας σειράς ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων (μεταξύ των οποίων αγγλικές, γαλλικές και αμερικανικές), που εκμεταλλεύτηκαν την παρακμή της αχανών χώρας τον 19ο αιώνα και την οδήγησαν στην απόλυτη εξαθλίωση, έως ότου η Τσετζήκαν μετά από πολύχρονους αγώνες και θυσίες το 1949 από τον κόκκινο στρατό του ΚΚ Κίνας με επικεφαλής τον Μάο Τσε Τουνγκ, ιδρυτή της Λ.Δ. Κίνας. Η σύμμαχος του Αξονα Ια-

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Οι έλληνες αθλητικοί γράφοι πάντα προσφέρουν στη στήλη υλικό για σχολιασμό. Στο ντέρμπι του Καραϊσκάκη ανάμεσα στον Ολυμπιακό και τον ΠΑΟΚ επέλεξαν ως καλύτερο παίχτη τη

πωνία προέβη στην περίοδο πριν τον β' παγκόσμιο πόλεμο σε απίστευτα εγκλήματα κατά των κινέζων πολιτών, που μόνο η φασιστική φύση αυτών των καθεοτών μπορεί να ερμηνεύσει. Τέτοιο παράδειγμα είναι η σφραγή στη Ναντζίνγκ, όπου εκτός των άλλων λέγεται ότι βιάσθηκαν 80.000 γυναίκες.

Ο Λου Τσουνάν στην ταινία του αναφέρεται στα τραγικά αυτά γεγονότα. Είναι ένας συνδυασμός πολεμικών συμβάντων όλα και παρουσίασης συγκεκριμένων χαρακτήρων και ιστοριών που συμβάλλουν στη μυθοπλασία. Πρόκειται για μια σπάνια περίπτωση που μια επικών διαστάσεων και τέτοιας θεματολογίας ταινία καταφέρνει να επιτύχει ένα ψηλό καλλιτεχνικό επίπεδο με πραγματικά πολλές εμπνευσμένες σκηνές. Εδώ το ταλέντο τίθεται στην υπηρεσία της εθνικιστικής ιδέας της σύγχρονης Κίνας, όμως δεν παύει να είναι ταλέντο. (Ανάλογη περίπτωση είναι εκείνη του Ζαγκ Γιμού. Βλέπε «Ηρωας», «Πιπτάμενο στιλέτο» κ.λπ.) Είναι πάντως χαρακτηριστικό ότι στην ταινία αυτή, προκειμένου να υπηρετηθεί η ιδέα του μεγάλου ενιαίου έθνους, αποσιωπάται ο πολιτικός καιμβάς της εποχής, δηλαδή η φύση του γιαπωνέζικου ιμπεριαλισμού, οι συμμορχίες και οι επιδιώξεις του. Αποσιωπάται η ταυτότητα των δυνάμεων της αντίστασης κάτω από ένα γενικότερο πέπλο πατριωτισμού. Αποσιωπούνται επίσης οι διαφάνεις μεταξύ του Κουόμπιαγκ, του προδότη ηγέτη του Τσανγκ Κάι Σεκ και του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος.

Σε κάθε περίπτωση, η ταινία αυτή, πέρα από σκηνοθετικό επίτευγμα, αναδεικνύει μια μάλλον άγνωστη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας και ταυτόχρονα είναι ένα μάθημα για τα φασιστικά εγκλήματα που δεν πρέπει να περνούν στη λήθη.

■ ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ

Ανίκητος

Μια μετριότατη ταινία με θέμα ορισμένες πιτυχές της προσωπικότητας του Νέλσον Μαντέλα, έμελλε να καταδείξει και τα όρια της πνευματικής, ταξικής και θηθικής συγκρότησης του ίδιου του Κλιντ Ιστγουντ. Ο «Ανίκητος» εξαντλείται σε θηθικοπλαστικά, ουμανιστικά, χριστιανικού τύπου μηνύματα για την αξία της συγχώρεσης, της καταδίκης του μίσους, της έμπνευσης και των οραμάτων που φτιάχνουν την αγιογραφία του Μαντέλα αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα την ενδόμυχη ταύτιση του σκηνοθέτη με τον ήρωά του.

Καθόλου δεν θέλουμε να υποβαθμίσουμε την τεράστια

Λοιπόν, άλλο ΕΠΟΝ κι άλλο ΔΕΡΟΝ

Προς το παρόν η Μπατζελή δεν έγινε Μπατσελή

**Φιλαράκι, δεν πέτυχε η σκηνοθεσία (με μαγκιά αφιερωμένο)
Για όσους ασχολείστε με το «θέμα των διοδίων»: παιδιά, ρίζες
μια ματιά στην ταινία «Rebecca's daughters»**

◆ Από το ΒΗΜΑ (24-1-10): «Οι Ελληνες χάνουν 4.000.000 χρόνια από τη ζωή τους από τα αιώνια μενα σωματιδιών». Αφιερώμενο στον κύριο Μπεχράκη. (Σκεφτείτε πόσα χρόνια μιας αφαιρούν οι καπιταλιστές πρώτα και κύρια από τη δουλειά και την ανεργία μας).

◆ Η ΕΕ ενιούχει την «παραγωγή» για να ξεκληρίσει τη φτωχή αγροτική και την «εργασία» για να «σπρώξει» την ανεργία. (Στην κρίση του –που δεν είναι ψυχολογική– ο καπιταλισμός τσακίζει παραγωγική εργασία καράρια).

◆ Τι λάύρος ο Σταύρος (ο Λυγερόκορμος) στην ΕΤ3 (27-1-10) να μαίνεται κατά των «λαθρομεταναστών»...

◆ «Προσεκτικός» ο Λαζόπουλος στη συνέντευξη του στο ΠΙΟΝΤΙΚΙ (14-1-10): κυρίως μην υπερβαίνετε τα εσκαμμένα κύριε Λάκη «μασχ»...

◆ 27-1-10: Ολα (αλλά όχι όλα) στο ράδιο του ΣΚΑΙ. Γνωρίζουν τα έξιδα για φαρμακευτική περιθωλη, αλλά ίδε γνωρίζουν» το 25% της αύξησης των κερδών των φαρμακοβιομηχανιών. (Ετσι δεν είναι, Mr. wise guy Aris);.

◆ «Πολιτικά βραδύ» ο «φεαλιστικός χρόνος ενεργειών της κυβέρνησης» (Παν. Παναγιώτου, ΕΘΝΟΣ, 22-1-10). Ναι, ναι ο πάλαι πότε γνωστός ως ΠΑΝ. ΠΑΝ., Σχολιαστής, κ.λπ.) Βιάζονται...

◆ «Ένα άλλο μείγμα κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής που μπορεί να ανατάξει την οικονομία ζητάει ο γνωστός Παναγιώτουλος στην επιστολή του προς τον πρωθυπουργό. (Φαίνεται θελεί κι αυτός την... ανάταξή του).

◆ ΠΙΕΝΑ: αγρότες ή... συγγραφείς;

◆ Μας δουλεύει ο κ. βουλευτής Επικρατείας Η. Μόσιαλος; «Να καθίσουν» λέει «στο σκαμνί όσοι βάφτισαν τη γρίπη πανδημία!!!

◆ Μπορεί ο Κλιντ Ιστγουντ να «θυμάται τα πολιά» δύον αφορά το Μαντέλα, αλλά εδώ και

χρόνια το ANC και το «Κ.Κ.Ν. Αφρικής έχουν επιβάλλει το δικό τους κοινωνικό απαρτχάιντ.

◆ 2 χιλιάρικα ευρώ

(το λεπτό) για να κάνει διαλέξεις είναι η τελευταία προσφορά «εργασίας» στον Τόνι Μπλερ.

(Στο μεροκάματο κι αυτός....).

◆ Μαζική δηλητηρίαση από αγιασμό στη Ρωσία: ω, σεϊτάν!

◆ Για δες: κλείνουν την εφημερίδα τους για να βγάλουν μια «ενωτική»...

◆ Οχι απλά «κλιμάκωση» (που δεν αναφέρεται πουθενά) αλλά «ανασύνταξη του κινήματος» λέει ο Ριζοσπάστης (28-1-10) απ' αφορμή την 10-2-10 (να μην ξεχνάμε ότι υπάρχουν κι εκλογές το φθινόπωρο).

◆ Ως μανιτάρια ξεφυτρώνουν

τα εκλογικά πόστα των υποψήφιων δημάρχων.

◆ ΣΥΝ: «Είμαι σε συνέδριο εκτάκτου ανάγκης», που λέει και το τραγούδι.

◆ Στημένοι Αγώνες Ποδοσφαίρου. Σ.Α.Π(λα).

◆ Ο ένας μπακαλόγατος έφυγε από το λιμάνι, ο άλλος;

◆ Τις ειδες κιόλας τις κοινωνικές εκρήξεις η ΕΠΟΧΗ (24-1-10)...Γιαννή τον βαφτίσαμε...

◆ 20% η φτωχεία στους 27 της ΕΕ (Πρόγραμμα Σταθερότητας, όχι αιστεία...).

◆ «Υπερανάπτυξη» στοπ, το μότο του Ε. Μπαλιμπάρ.

◆ Την είπε τη μ... του πάλι ο Σαρκοζ: αγορά με ανθρώπινο πρόσωπο.

◆ 22 Φλεβάρη ύως 7 Μάρτη φέτος η FIAT κλείνει τα εργοστάσια της στην Ιταλία («προσωρινή ανεργία» 30.000 εργαζομένων).

◆ Κάτω από τα 74 δολάρια το πετρέλαιο, αλλά...

◆ Siemens: «Ζορίζεται» και απολύει 2.000 εργαζομένους από τα τμήματα μηχανημάτων και βιομηχανικών υπηρεσιών (kathimerini.gr/28-1-10).

Βασιλης

προσφορά του Νέλσον Μαντέλα στον αγώνα για την κατάργηση του απαρτχάιντ. Ας μην ξεχνάμε ότι εξέτισε 29 χρόνια φυλάκισης στο νησί Ρόμπεν και διετέλεσε πρώτος, καθολικά εκλεγμένος πρόεδρος του νοτιοαφρικανικού έθνους, από το 1994 ως το 1999, σε δύσκολες συνθήκες. Ομως, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι ο Μαντέλα, θιασώτης –κατά δήλωσή του– του καπιταλιστικού συστήματος και της «ελεύθερης οικονομίας», δεν κατάφερε να λύσει κανένα από τα τεράστια κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που ταλάνιζαν και εξακολουθούν να ταλανίζουν τη χώρα του. Η δεινή θέση του μαύρου πληθυσμού, οι τεράστιες ανισότητες, η εγκληματικότητα, τα γκέτο, η φτωχεία συμβαδίζουν με την εντεινόμενη και απρόσκοπτη κερδοφορία των πολυεθνικών και την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Μάλιστα, η εξάλειψη του απαρτχάιντ επέτεινε την δύναμη των ταξικών αντιθέσεων και απέδειξε περίτρανα ότι η βελτίωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου που είχε ονειρευτεί για το λαό του ο Μαντέλα αποδείχτηκε –σε συνθήκες καπιταλισμού– μια ανόητη ουτοπία.

Ομως η ταινία του Ιστγουντ δεν μπόρεσε να κάνει ούτε καν αυτή τη μελαχολική διαπίστωση τόσα χρόνια μετά. Εστιάζεται στη μεγαλοψυχία του Μαντέλα που με αφορμή το παγκόσμιο κύπελλο ράγκυμπτι του 1995 προωθεί μια πολιτική συγχώρεσης και εθνικής ενότητας με τους λευκούς, καταφέρνοντας να κερδίσει την ενοία και την αποδοχή τους. Ομως, ένα είναι το ερώτημα που αξίζει να τεθεί: θα είχε αποδεχτεί η λευκή μειοψηφία την προεδρία Μαντέλα, αν εκείνης είχε έστω και ελάχιστα αμφισβήτησε έμπρακτα την εκμετάλλευση του μαύρου φτωχυσμού από την κάστα των λευκών πλουσίων; Τελικά, δεν είναι τόσο δύσκολο να κερδίσει κανένας την καθολική αναγνώριση. Αρκεί να μη βάζει χέρι στην καθεστηκία οικονομική τάξη πραγμάτων!

Η ταινία την προσέγγιση του Ιστγουντ στο φαινόμενο Μαντέλα, λειψή, αφελής, επιφραγματική, απολίτικη κατά βάση και ελάχιστα διεισδυτική, να συνοδευτεί από μια επίπεδη σκηνοθεστική φόρμα πάνω σ' ένα προβλέψιμο και γεμάτο κλισέ σενάριο. Μια απογηγμενική ταινία που απευθύνεται σ' ένα κοινό χαμηλών απαιτήσεων.

■ ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΑΜΕΝΑΜΠΑΡ

Αγορά

Μια φιλόδοξη προσπάθεια του γνωστού χιλιανού σκηνοθέτη να δώσει μια εικόνα του κόσμου στη μετα-ελληνιστική περίοδο, με

αφορμή την ιστορία της αλεξανδρινής φιλοσόφου Υπατίας, που γεννήθηκε το 370 και βρήκε ως γνωστόν τραγικό θάνατο το 418 από όχλο φανατικών χριστιανών. Ήταν η μεταβατική εκείνη εποχή που ο παρακιμασμένος ειδωλολατρικός κόσμος παρασχώρουσε τη θέση του στα θελητρά του χριστιανισμού, μιας θρησκείας των κατώτερων στρωμάτων που υποσχόταν ελευθερία στους δούλους και μια ανώτερη θηθική που δεν άφηνε ασυγκίνητες τις επαναστατημένες αριστοκρατικές ψυχές της εποχής. Φυσικά, η είσοδος των πλουσίων αλλά και πολλών άλλων στη χριστιανική εκκλησία δεν άργησε ν' αλλάξει την υπόστασή της, έτσι που το κέντρο βαρύτητας μεταποίησε από την αλληλεγγύη και την ηθική στο δογματισμό και την πνευματική ένδεια.

Την περίόδο εκείνη άνθισε στην Αλεξανδρεία και η νεοπλατωνική φιλοσοφία που απετέλεσε τη γέφυρα μεταξύ της αρχαίας ελληνικής παιδείας και των τότε επιστημονικών και φιλοσοφικών αναζητήσεων. Η Υπατία, κόρη του μαθηματικού Θέωνος, γυναίκα εξαιρετικής μόρφωσης και σπάνιων διανοητικών χαρισμάτων, υπήρξε εκπρόσωπος του νεοπλατωνικού ρεύματος και από τα ελάχιστα στοιχεία που διασώζονται για την προσωπικότητα και το έργο της είναι γνωστό ότι ασχολήθηκε με την αστρονομία, τις μαθηματικές εξισώσεις, τις κωνικές τομές, τις πλανητικές τροχιές, τη μηχανολογία κ.λπ. Γόνος αριστοκρατικής οικογένειας, είχε τη δυνοτότητα να διδάσκει και να παρεμβαίνει σε δημόσιες συζητήσεις, πράγμα σπάνιο για γυναίκες εκείνης της περιόδου. Αρνήθηκε τις χαρές της προσωπικής ζωής και αφιερώθηκε μέχρι το τέλος της στις επιστήμες. Παρότι η ίδια χαρακτηρίζοταν από την γηφαλοίτητα και την αποστοποίηση που της προσέδιδε η εξαιρετική της μόρφωση και η συνολική, ευρεία αντίληψη του κόσμου που την περιέβαλε, έπεισε θύμα του επισκόπου Κύριλλου που ως θημόκος αυτούργος κινητοποίησε τον αμόρφωτο, φανατισμένο χριστιανικό όχλο εναντίον της, προκειμένου να εκδικήσει τον τότε έπαρχο της Αλεξανδρείας Ορέστη, στενό φίλο και οπαδό της Υπατίας.

Η ταινία του Αμενάμπαρ, αν και εντελώς χοληγουντιανής αισθητικής, προσεγγίζει, παρά την εμβόλιμη μυθοπλασία, με σεβασμό τα ιστορικά στοιχεία και αναδεικνύει δύο παραφέτρους: από τη μια τη συμπεριφορά του όχλου ως εκτελεστικ

Οπως ήταν αναμενόμενο, ο κυβερνητικός χαράς άλλαξε. Εκεί που οι αγρότες «είχαν δίκιο», τώρα έγιναν «υποκινούμενοι» ή έστω «υπηρετούντες σκοπιμότητες». Τόσα μπλόκα διάσπαρτα σε όλη τη χώρα και τόσος κόσμος να τα στηρίζει υπηρετεί «σκοπιμότητες» και θέλει να... υπονομεύσει την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που προσπαθεί να σώσει τη χώρα από την οικονομική καταστροφή.

Επειδή, όμως, αυτό δεν πολυέχει τέραση (τώρα μάθαμε ότι ο Μπουτάς είναι στέλεχος του Περισσού), πυκνώνουν οι κατασταλτικές απειλές, με φορέα κυρίων τον Πάγκαλο. Εντάξει, να μη στεί-

είναι πολύ νωρίς να επιχειρήσουν οι γαλάζιοι αγροτοπατέρες διασπαστική κίνηση, όταν ακόμη και οι πράσινοι δεν έχουν τολμήσει να σπάσουν έστω ένα μπλόκο, παρά τα συνεχή παρασκηνιακά παζάρια τους με την πολιτική γηγεσία του υπουργείου Γεωργίας.

Ακόμα και η Κομισιόν τώρα εξεργικά θυμίζηκε να ανακοινώσει ότι θα κάνει έρευνα για να διαπιστώσει αν τα λεφτά που πήραν πέρυσι από τον ΕΛΓΑ οι αγρότες (το περιβόλι του «πακέτο Χατζηγάκη») είναι σύννομο με το κοινοτικό καθεστώς και δεν αποτελεί κρυφή εθνική ενίσχυση. Βεβαίως, η ανακοίνωση των Βρυξελλών διέψευσε την Κ.

φιέστα του Ζαππείου είχε καταντήσει μια εμποροπανίγυρη, στην οποία δεν ποντάριζαν ούτε το πλέον θετικά διακείμενα προς την κυβέρνηση ΜΜΕ, η Μπατζελή εξέδωσε ένα δακρύβρεχτο δελτίο Τύπου, στο οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ υποστήριζε ότι οι αγρότες μέσα στο 2010 θα πάρουν 5,5 δισ. ευρώ, χώρια τις... μεγάλες αναδιαρθρώσεις που θα γίνουν.

Τέτοιες ανακοινώσεις στους αγρότες δεν πιάνουν μπάζα, γιατί ξέρουν πολύ καλά περί τίνος πρόκειται. Στόχος είναι οι εργαζόμενοι της πόλης. Στόχος είναι να σηκωθεί ένα τείχος ανάμεσα σε εργαζόμενους και φτωχούς αγρότες, για να στηρίξουν οι

Φασισμός

Το τηλεοπτικό σκηνικό την Τετάρτη λες κι ήταν βγαλμένο από το μυαλό του Γκέμπελς. Εν αρχή είχαμε μια γερή δόση οικονομικής τρομοκρατίας. Τόσο τα σπρεντ, καταρρέουμε, μας χτυπούν οι κερδοσκόποι, μάχη δίνει ο πρωθυπουργός στο Νταβός κ.λπ. Μόλις τελείωσε η οικονομική τρομοκρατία και οι τηλεθεατές μαζεύτηκαν φοβισμένοι στη γωνία του καναπέ τους, έγινε η σύνδεση με τα αγροτικά μπλόκα. Μπούτας, Αραμπατζής και σία είπαν αυτά που λένε κάθε βράδυ: δώστε στους αγρότες ενίσχυσεις, γιατί αλλιώς δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα και δεν έχουν άλλη λύση από το να δυναμώσουν τα μπλόκα. Οι στημένοι σχολιαστές τους «την είπαν» σε τρόπο ώστε να βγαίνει το συμπέρασμα: όλοι κάνουμε θυσίες, όλοι πρέπει να κάνουμε θυσίες, κι αυτοί είναι αδιάλλακτοι και μπλοκάρουν τους δρόμους. Ενδιαμέσως, πέταξαν και τα νούμερα της Μπατζελή: τόσα δισ. σας έχει δώσει η υπουργός.

Ο Μπούτας είπε βέβαια κάτι εύστοχο: οι αγρότες δεν τα χάβουν αυτά, γιατί ξέρουν ότι αυτά είναι όσα είχαν να παιρνουν. Τα λένε αυτά για να ξεγελάσουν τον υπόλοιπο κόσμο, τους εργαζόμενους, τους ανέργους τους συνταξιούχους. Ετοι είναι. Ο αγρότης ξέρει ότι η Μπατζελή έκανε τη συνήθη λαθροχειρία. Πήρε αυτά που έχουν λαμβάνει από πέρυσι, αυτά που έχουν λαμβάνει φέτος, πρόσθεσε και κάποια μέτρα ήδη αποφασισμένα και έβγαλε ένα εντυπωσιακό νούμερο. Ο αγρότης ξέρει ότι αυτά θα τα έπαιρνε έτσι κι αλλιώς. Εκείνο που ζητάει είναι στήριξη του εισοδήματός του, γιατί οι τιμές κατρακύλουν κι άλλο και δεν βγαίνει. Ο φτωχός αγρότης έκληριζεται, ο πλούσιος χάνει και κανένας δεν γουστάρει να χάνει.

Ο εργαζόμενος της πόλης, όμως, άσχετος με τα της αγροτικής παραγωγής, πνιγμένος από τα δικά του προβλήματα, πέφτει συχνά θύμα της φασιστικής προπαγάνδας του κράτους, που περνά χωρίς κανένα αντίλογο μέσα απ' όλα τα ΜΜΕ. Οι αγρότες παρουσιάζονται σαν αχόρταγοι, κοινωνικά ανάλγυποι, άξεστοι τραμπούκοι που νοιάζονται μόνο για την πάρτη τους. Ο εργαζόμενος της πόλης πρέπει να μάθει. Οχι να γίνεται θύμα των Πρετεντεράκην.

Ο εργαζόμενος της πόλης πρέπει να μάθει για τη στρατηγική του ευρωπαϊκού κεφάλαιου και της Ευρω-ένωσης, που θέλει συρρίκνωση στο ελάχιστο της αγροτικής παραγωγής και του αγροτικού πληθυσμού. Όμως, ακόμα και στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, η ΕΕ δέχτηκε να κάνει μια εξαίρεση. Επιτρέπει στα κράτη να δώσουν μέχρι 15.000 ευρώ εθνική ενίσχυση σε κάθε αγροτικό νοικοκυρίο, για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης. Φοβούνται πως ακόμα και οι πλούσιοι αγρότες του ευρωπαϊκού Βορρά θα ξεσκωθούν και θέλουν μ' αυτή την επιδότηση το κάθε κράτος να έχει τη δυνατότητα να αποτρέψει κινητοποίησεις.

Στην Ελλάδα -λένε- αυτή η εξαίρεση δεν μπορεί να υλοποιηθεί, γιατί έχουμε δημοσιονομικό πρόβλημα. Πώς όμως βρέθηκαν 28 δισ. ευρώ για να στηρίχτονται περισσότερα από 1 δισ. ευρώ για «προγράμματα» του ΟΑΕΔ που θα ξεκοκαλίσουν οι καπιταλιστές; Προχθές έκανε τις σχετικές ανακοινώσεις ο Λοβέρδος. Πώς βρίσκονται συνεχώς εκατοντάδες εκατομμύρια και δίνονται ως αναπτυξιακά «κίνητρα» στους βιομήχανους, τους εφοπλιστές, ακόμα και σε αεριτζήδες των «υπηρεσιών»; Μόνο για τη στήριξη της αγροτικής παραγωγής υπάρχει δημοσιονομικό πρόβλημα;

Το ζουμί το είπε ο «Καθημερινό» στο κύριο άρθρο της την Τετάρτη: «Μια υποχώρηση της κυβέρνησης (σ.σ. έναντι των αγροτών) θα έδινε το μήνυμα σε όλες τις κοινωνικές ομάδες πως “όποιος πιέζει και εκβιάζει, ικανοποιεί τα αιτήματά του”». Αυτό φοβούνται. Τη δύναμη του παραδείγματος που μπορεί να προκαλέσει ντόμινο κοινωνικών αγώνων. Ο εργαζόμενος της πόλης, ο συνταξιούχος, ο νέος έχει λόγο να το φοβάται;

Π.Γ.

Απειλές για καταστολή, συκοφάντηση και πόλεμος νεύρων στους αγρότες

λουμε τα ΜΑΤ, μπορούμε όμως να στήσουμε αγροτοδικεία-εξπρές, με βάση την εντολή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αν καταδικαστούν μερικοί, οι υπόλοιποι μπορεί να φοβηθούν και να λύσουν τα μπλόκα.

Το τρίτο χαρτί που παίζει η κυβέρνηση είναι ο πόλεμος νεύρων που ποντάρει στην κουράση. «Αν τους περάσουμε την ιδέα ότι δεν πρόκειται να πάρουν δεκάρα όσο και να μείνουν στα μπλόκα, μπορεί να κουραστούν μετά από τόσες μέρες και να φύγουν». Είναι και το κρύο, είναι και η γενικότερη οικονομική τρομοκρατία που δημιουργεί ένα κλίμα. Αρωγός σ' αυτή την προσπάθεια της κυβέρνησης είναι και η Ένωση Αγροτών ΝΔ. Σαμαράς και μεγαλοστελέχη κάνουν καθημερινά δηλώσεις με τις οποίες καλούν τους αγρότες να φύγουν από τα μπλόκα, αν και κατά τα άλλα κατανοούν τα προβλήματά τους! Ομως, οι Κοκκινούληδες, παρά τη γενικά υποτονική τους στάση, δεν τολμούν να σηκωθούν να φύγουν, γιατί φοβούνται ότι θα απομονωθούν από τον ίδιο τους τόπο. Πέρυσι έφυγαν, αλλά δεν θα πουν τίποτα και για φετινές κι ας πάει λίγο πισώ η δημοσιονομική προσαρμογή. Το έχουν αποδείξει αυτό και άλλες φορές στο παρελθόν οι Κομισάριοι. Επομένως, τα πάντα εξαρτώνται από τους ίδιους τους αγρότες. Αν παραμείνουν ακλόνητοι στα μπλόκα, αν αυξήσουν την πίεση και γκρίνουν, αλλά δεν θα πουν τίποτα και για φετινές κι ας πάει λίγο πισώ η δημοσιονομική προσαρμογή. Το γεγονός ότι στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης προβλέπεται αύξηση της ασφαλιστικής εισφοράς κατά 1%, που θα φορτώσει τους αγρότες με χαράτσο 1,5 δισ.

Μιλάει ακόμα για ασφαλιστικές ρυθμίσεις υπέρ των αγροτών, κρύβοντας το γεγονός ότι στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης προβλέπεται αύξηση της ασφαλιστικής εισφοράς κατά 1%, που θα φορτώσει τους αγρότες με χαράτσο 1,5 δισ.

Μιλάει για αγροτοσυνεταιρισμό και αγροτοσυνδικαλισμό, όταν έχει ανακοινώσει μια χουντική έμπνευσης ρύθμιση, που βάζει ποσοστώσεις ηλικιακές, που παραβιάζουν ευθέως την ελευθερία τους συνεταιρίζονται.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακόπειο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήθε-Εκαδόθε-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

